

[1971 ஜூலை 2]

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்பட வேண்டிய வெற்றிடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு, அதாவது ஒன்றுக்கு மேற்படுமாயின் 9-7-1971 வெள்ளிக்கிழமை காலை 11 மணிக்கும் பிற்பகல் 1 மணிக்கும் இடையே உறுப்பினர்கள் ஒய்வறையில் வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

5. 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 26—பாசனம்.

கோரிக்கை எண் 27—பொதுப்பணிகள்—பஸிகள்.

கோரிக்கை எண் 28—பொதுப்பணிகள்—பணியாளரும், கருவிகளும், இயந்திர சாதனங்களும்.

கோரிக்கை எண் 41—பாசன மூலதனச் செலவு.

கோரிக்கை எண் 42—பொதுப்பணிகள் மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1971-72-க்கான மானிய கோரிக்கை மீது வாக்கெடுப்பு இன்று 3-ம் நாள் விவாதம். இந்த விவாதத்தில் இன்றைக்கு மொத்தம் 30 மெம்பர்கள் பங்கெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சரையும் சேர்த்து 20 பேர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. கட்சித் தலைவர்கள் 3, 4 பேர்கள் பங்கு கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மெம்பரும் 6 அல்லது 7 நிமிடம் பேசினால் தான் இந்த விவாதத்தை முடிக்க முடியும் என்பதாலே நேற்று ஒத்துழைப்பு தந்தது போல இன்றைக்கும் ஒவ்வொரு மெம்பரும் 5 அல்லது 6 நிமிடங்களுக்கு மேல் போகாமல் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : சட்ட மன்ற பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுப் பணித் துறை நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்துப் பேசுகின்ற வாய்ப்பை என்ருக்குக் கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் அளவறிந்து உணவு அளிப்பது போல 6, அல்லது 7 நிமிடம் என்று அளித்து, உள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இல்லாத அளவிலே பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அருள் கூர்ந்து என் போன்றவர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசு ஏற்பட்டான பிறகு தமிழகத்திலே அரிய சாதனைகள் பொதுப் பணித் துறையின் மூலம் இந்த அரசு செய்து காட்டியிருக்கிறது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக தமிழகத்திலிருக்கிற ஏரிகளை சீரமைப்பதில் அது எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற கவனத்தை நோக்குகிறபோது நிச்சயமாக இந்தப் பொதுப் பணித்துறையினுடைய செயலை, திறனை பாராட்டித் தீர வேண்டும். அதே நேரத்தில் பாசனத் துறைக்கு அது எவ்வளவு விரைந்து செயலாற்றி இருக்கிறதென்பதையும், அதன் மூலமாக இந்த நாடு நம்

1971 சூலை 2] [திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

மாநிலம் உணவுத் துறையில் பற்றாக்குறையிலிருந்து தன்னிறைவு பெற்றதோடு மட்டும் அல்லாமல் இன்றைக்கு மற்ற மாநிலங்களுக்கும் உணவு வழங்கக் கூடிய நிலையை அடைந்திருக்கிறதென்பதையும் யாரும் மறுக்க முடியாது.

இவ்வளவும் செய்திருக்கிற இந்தத்துறைக்கு தமிழக அரசு ஒதுக்கி இருக்கிற தொகை உள்ளபடியே போதுமா என்று பணிந்து மிக வினயத்தோடு கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இருபது கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கி செய்து விட்டு, அதில் சென்னை போன்ற நகரங்களுக்கு மேம்பாடும் போன்ற திட்டங்களுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் செலவிட திட்டம் இடப்பட்டிருக்கிறது. கிராமத்து ஒன்றிய சாலைகளை இன்றைய தினம் பெருவழித்துறை பொறுப்பில் எடுத்துக்கொண்டால் அன்றி கிராமத்தின் சாலைகளுக்குத் தாய் இல்லாத தன்மை தான் ஏற்படும். இளைப்புச் சாலைகள் கிராமங்களுக்கு இல்லாத தன்மையை மாற்றி கடந்த 4 ஆண்டுகளாக கிராம மக்களுக்கு பக்கத்து நகரங்களுக்குப் போவதற்கும், அவர்களாலே பயிர் செய்யப்பட்டு எடுக்கப்படுகிற உணவு தானியங்களை நகரங்களுக்கு கொண்டு வருவதற்கும் நல்ல பல சாலைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சாலைகள் ஊராட்சி மன்றங்கள், ஒன்றியங்கள் பொறுப்பில் இருப்பது நல்லதல்ல.

வேளாண்மைத் துறையில் ஈடுபடுபவர்கள் உரம் ஏற்றிச் செல்வதற்கும், அவர்கள் பயிர் செய்கிற மணிகளை நகரங்களுக்குக் கொண்டு வருவதற்கும் நாம் நல்ல வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும். அதுபோல இளைப்புச் சாலைகள் இல்லாத ஒரு மைல் தூரத்தில் உள்ள ஒரு இடத்திற்கு 10 மைல் சுற்றிப் போகவேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை என் தொகுதியில் இருக்கிறது. இந்தச் சாலைகளை நிர்வகிப்பதற்கும், சீரமைப்பதற்கும் ரூ. 25,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இதை வைத்து நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும் என்று வாலாஜாபாத் ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்னை கேட்டார்கள். ஆகையால் இது போன்ற சாலைகளை பெருவழித் துறை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதிப்பு மிக்க பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தமிழகத்தின் முன்னாள் முதலமைச்சரும், நமது போற்றத்திற்குரிய பெருந்தலைவருமான பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஏறக்குறைய 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இதே சட்டமன்றத்தில் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலிருந்த காலத்திலும் கூறி வந்திருக்கிறார்கள்; காஞ்சிபுரம் சட்டமன்றத் தொகுதியில் உள்ள தாமல் என்ற கிராமத்தில் 3,800 மக்களுக்கு மேல் வசிக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, 5,500 ஏக்கர் நிலம் பாசனம் செய்வதற்கு நீர் தரக் கூடிய மிகப் பெரிய ஏரி தாமல் கிராமத்தில் இருக்கிறது. இன்றைய தினம் அது மேடிட்டு இருக்கிறது. ஒரு போகத்திற்கு முழுவதுமாக தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது. வருகிற தண்ணீர் வரவுக்காலவாயில் வருகிறபோது தடை பட்டு விடுகிறது. அங்கே உள்ள விவசாயிகள் தொல்லைப்

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை] [1971 சூலை 2]

படுகிறார்கள். எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறபோது அண்ணா அவர்கள் இதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சராக வந்த போதும் அவர்களிடம் அங்குள்ள மக்கள் இதைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களும், அதை நிறைவேற்றுவதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆகையால் இப்போது பணிந்து தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள் என்பதற்காக மட்டும் அல்லாமல் அது ஒரு நியாயமான கோரிக்கை என்பதைக் கருதி முடித்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த ஏரியில் தண்ணீர் நிறைந்துவிட்டால் 11 மாதங்களுக்கு தண்ணீர் இருக்கும் என்று பொதுப் பணித் துறை அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் 4 அல்லது 5 மாதங்களுக்குத் தான் இருக்கிறது தண்ணீர். அப்படி என்று சொன்னால் அதற்குப் பிறகு பாசனத்திற்கு தண்ணீருக்கு விவசாயிகள் என்ன செய்வது? ஏரி மேட்டிட்டு விட்டதால் தான் இந்த நிலைமை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகையால் அந்த ஏரியைத் தூர் எடுத்துப் பள்ளமாக்கித் தரவேண்டும் என்ற பொறுப்பு இந்த அரசிற்கு இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் நீண்ட நெடுங்காலமாக, காங்கிரஸ் ஆட்சியிலிருந்தே, அண்ணா அவர்களும் மற்றவர்களும் கூறிக்கூறி, பெரும் ஏமாற்றத்தை அப்பகுதி மக்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். பாசனத் திட்டத்தின் பெயரில் தொடங்கி செயல்படுகிற திட்டங்களைப் பார்க்கிறேன். செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் பாலாறு என்ற ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அந்த ஆற்றில் மணலைத்தான் தற்போது பார்க்க முடிகிறது. ஆனால் ஆற்றுக்கு அடியில் நல்ல ஊற்று நீர் உள்ளது. அதையோ அல்லது தாமலுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற 'வேகவதி' ஆற்றின் மேற்குப் பகுதியில் 'ப' வடிவத்தில் ஆழமான இடத்திலோ நல்ல காங்கிரிட் போட்டு இருபுறமும் கரைகள் அமைத்து தண்ணீர் தேக்கி, அதன் மூலம் 2000 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியும் என்று மறைந்த தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சரான பிறகும் இந்தக் கருத்தை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு பாசன வசதி செய்து தரக்கூடிய தண்ணீர் நீர் ஊற்றின் மூலமாக 2,000 கிராமங்கள் பயனடையும். இப்படிப்பட்ட திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் ஏறக்குறைய 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதியை நிரந்தரமாகப் பெறமுடியும்.

இதற்கான மதிப்பீட்டுச் செலவை ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு பொறியாளரை கேட்ட போது 12 லட்சத்தில் நிறைவேற்ற முடியும் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே மதிப்பு மிக்க பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் வாயிலாக, பொதுப் பணித்துறை அமைச்சருக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இருபது ஆயிரம் ஏக்கர் நீர்ப்பாசன வசதியும் 2 ஆயிரம் கிராம மக்களுக்கு நிரந்தர குடி வாழ்க்கை உண்டாக்கித் தரத்தக்க சிறந்த ஒரு 'ப' என்ற வடிவத்தில் கான்கிரீட் போட்டு நீர்த்தேக்கத்தை உண்டாக்கி

1971 சூலை 2] [திரு. சி. வி. எம். அண்ணாதுரை]

அந்த வேகவதி ஆற்று நீரை பம்பக் கால்வாய் மூலமாக கொண்டு வந்து ஏரிகளுக்கு தரும் திட்டத்தை ஏற்படுத்தினால் அது ஒரு நல்ல திட்டமாக நனமை பயக்கத்தக்க திட்டமாக அமைய எது வாகும். இந்தத் திட்டத்தை கருத்தில் கொண்டு உடனடியாக செயல் படவேண்டும் என்று மிக பணிவாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

காஞ்சிபுரம்—பருந்தூர் என்ற எட்டு மைல் தொலைவில் உள்ள பம்பக் கால்வாயில் மழைக்காலங்களில் நீர் காட்டாறாக வினாடி ஓடுகிற நேரத்தில் அந்த வழியாக ஓடுகிற பேரூந்துகள் மாதக் கணக்கில் தடைப்பட்டு நின்று விடுகின்றன. இந்த வழியாக ஏறக்குறைய 40 பேருந்துகளுக்கு மேற்பட்டு செல்லுகின்றன. இந்தக் குறையை போக்குவரத்துக்காக (1,30,000) ஒரு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ரூபாயில் திட்டமிடப்பட்ட மெலபாலம் கட்டி முடிக்கப்படாமலேயே அந்த திட்டம் கடப்பில் போடப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தையும் சேர்த்து தனியாக ஒரு பெரிய திட்டமாக போட்டு இதை எல்லாம் நிறைவேற்றித்தான் வேண்டும் என்று மிக பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற ஆண்டில் 300 லட்சம் ரூபாய் கிராம ஊராட்சி ஒன்றிய சாலை சீரமைப்புக்காக ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு 302 லட்சம் இதே காரியத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்பட்டது. இரண்டு லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி வரவேற்கிறேன். மகிழ்ச்சி அடைகிறேன் என்றாலும் இன்றைய தினம் சாலை சீரமைப்புக்காக இந்தத் தொகை எந்த அளவு உதவி செய்யும் என்பதை நம்மால் எண்ணிப் பார்க்காமல் இருக்க முடியாது. இந்த கிராமப்புற மக்கள் கழக ஆட்சியின் பேரில் மட்டற்ற நம்பிக்கையை கொண்டுள்ளவர்கள். கிராமப்புற மக்கள் கழக ஆட்சியை உண்டாக்கியவர்கள். அப்படிப்பட்ட கிராம மக்களுக்கு போக்குவரத்து வசதியை நன்றாக வசதியை ஏற்படுத்தித் தர கழக அரசு கடமைப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை தங்கள் மேலான கவனத்திற்கு கொண்டு வர விழைகிறேன்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நெடுஞ்சாலைப் பற்றி ஒரே நிமிடத்தில் கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். நீண்ட காலமாக நம் முன்னோர்கள், முடியுடைய வேந்தர்கள் எல்லாம் இச்சாலை பராமரிப்பை மேலான வகையில் பாதுகாத்து வந்திருக்கிறார்கள். சாலையின் இருபுறங்களிலும் நிழல் தரும் மரங்களை மட்டும் அல்ல சமுதாயத்திற்கு நாட்டு மக்களுக்கு அந்த சாலையை ஒட்டி இருக்கிற கிராம மக்களுக்கு பயன் தரக்கூடிய பலன் தரக்கூடிய மா, பலா, புளியன் போன்ற மரங்கள் வைத்திருந்தார்கள். தற்போது சாலையை விரிவுபடுத்தி அமைப்பதற்கான புதிய திட்டத்தின் கீழ் பல இடங்களில் பல மைல் தூரங்களுக்கு புளியமரம் போன்ற மரங்களை வெட்டப்படுகின்ற தூர்ப்பாக்கியமான நிலை என்று கூற மாட்டேன்—ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஒரு சில இடங்களில்

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை] [1971 சூலை 2]

ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே புது மாங்களை உடனடியாக அதுவும் சாலை ஓரங்களில் இருக்கிற சமுதாய மக்களுக்கு பயன் தரும் வகையிலும் நிழல் தரும் வகையிலும் இருக்கின்ற மா, பலா பரிய மரம், ஆலமரம் போன்ற கனி வகை மாங்களையும் நிழல் தருகின்ற பயனைக் கொடுக்கின்ற புளியன் போன்ற மாங்களையும் புதிதாக சாலையின் இரு புறங்களிலும் வைத்து அதை பராமரிப்பதற்கு தனி நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். அது கிராம நெடுஞ்சாலை துறையானாலும் சரி தேசிய சாலையாக இருந்தாலும் நமது பொறுப்பு சாலையாக இருந்தாலும் இவைகளை எல்லாம் திட்டமிட்ட வகையில் செய்து தர வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. என். கிட்டப்பா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள பொதுப்பணித்துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது சில வார்த்தைகளை சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

1967 லிருந்து 1970 முடிய பெய்த மழையின் சராசரி அளவு 892.5 மில்லி மீட்டராகும். 1963 முதல் 1966 பெய்த மழையின் சராசரி அளவு 947.6 மில்லி மீட்டராகும். மழை குறைந்திருந்தாலும் நமது அரசினாலும் அதைப்போலவே பொதுப்பணித்துறையை சேர்ந்தவர்களாலும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பெரிய முயற்சிகளின் விளைவாக விவசாயத் துறையில் நல்ல நிலைமைகளை அரசு உருவாக்கி இருக்கிறது என்பதில் நாம் நிச்சயமாக மகிழ்ச்சி அடையக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். அதைப் போலவே மழை குறைவாக பெய்த நேரத்தில் நீரா மிக சிக்கனமாக விடவேண்டிய நேரத்தில் விட்டும் விட வேண்டாத நேரத்தில் விடாமல் தடுத்து நிறுத்தி வைத்தும் விவசாயிகளுக்கு தேவையான நேரத்தில் தந்தும் சிறந்த முறையில் பொதுப்பணித்துறை செயல்பட்டுக் கொண்டு வந்திருப்பதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

சிறப்பு சிறுபாசனத் திட்டத்தின் கீழ் நடப்பாண்டில் 750 லட்சத்தில் உருவாக்கப்பட்ட 97,350 ஏக்கராவுக்கு இடையூறு நீர்ப்பாசன வசதியும் 8,580 ஏக்கர் நிலங்கள் நீரில் முழுகி விடாமல் காக்கப்படும் வசதியும் செய்து கொடுக்க அரசு மேற்கொண்டு இருக்கும் திட்டங்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைய தினம் கழக அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு கடந்த 4-5 ஆண்டுகளாக ஒரு போக சாகுபடி இரப்போகமாகவும் இரண்டு போக சாகுபடி மூன்றாவது போகமாகவும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் ஒத்துழைப்பு போடு நல்ல விளைச்சலை உருவாக்கிக் கொண்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். நமக்குள்ள அபாயம் கன்னட மாநிலத்தில் எவ்வளவு தான் பெரிதாக அகிக்கொண்டு வந்தாலும் இன்றைய தமிழக அரசு பொதுப்பணித்துறையின் மூலமாக ஏறத்தாழ 49 கோடி

1971 சூலை 2]

[திரு. என். கிட்டப்பா]

ரூபாய்க்கு சிறப்பான திட்டத்தை காஷ்ரி டெல்டாப் பகுதி பாசன வசதிக்காக போடப்பட்டு அதற்கான அனுமதியை கோரிக்கொண்டு இருக்கிறது. உலக வங்கியின் ஒப்புதலுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் இத்திட்டம் அங்கேரிக்கப்படுவதற்காக டில்லியில் இருக்கிற நமது மத்திய சர்க்காருக்கு வைத்தும் இன்னும் அந்த அனுமதி வழங்கப்படாத சூழ்நிலையில் நாம் இருந்து கொண்டு இருக்கிறோம். அதைப் போராடிப் பெறுவதற்கு நமது அரசு பல நல்ல முயற்சிகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறது என்றாலும் அத்தகைய முயற்சிகள் வெற்றி அடைவதற்காக நம் அனைவரது ஒத்துழைப்பையும் நல்கிட வேண்டுவது மிக முக்கியமான கடமையாகும். என்பதை தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இங்கே செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சார்ந்த நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சி. வி. எம். அண்ணாமலை அவர்கள் நாங்கள் வடக்கே இருக்கிறவர்கள், தெற்கே இருக்கும் மாவட்டங்களுக்கு பாசன திட்டங்கள் செய்து கொடுப்பதைப் போலவே வடக்கே இருக்கிற அவர்களுடைய மாவட்டத்திற்கும் செய்து தரவேண்டும் என்று நமது மாவட்டத்தைச் சட்டிக்காட்டினார்கள். ஆனால் தெற்கே இருக்கிற மாவட்டத்தில் அதிலும் குறிப்பாக எங்கள் திருச்சி மாவட்டம் மாநிலத்தின் மற்ற பகுதிகளுக்கும் உதவி அளிக்கக் கூடிய கருவியாக இருக்கிறது—மற்ற மாவட்டத்தை விட அதிக உற்பத்தி செய்யக் கூடிய மாவட்டம் என்ற அடிப்படையில் அதன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய அரசு நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறது. அரசு வடிகால் பிச்சைகளைப் பற்றியும் பாசன வசதியைப்பற்றியும் பல நடவடிக்கைகள் எடுத்ததுக் கொண்டுவந்திருக்கிற நிலைமை இருந்தபோதிலும் மிகக் குறிப்பாக எ கிளாஸ் சேனல்களை நான்கு அல்லது ஐந்தாண்டுக்கு ஒரு முறை வெட்டிச் சரி செய்ய வேண்டிய நடைமுறை இன்றைக்கு இருந்து வருகிறது. இதைப்பற்றி பல கருத்தரங்குகளிலும் பல நிலையிலும் அரசுக்கு எடுத்துக் காட்டி வந்திருக்கிறோம். என்றாலும் அதை வலியுறுத்துகின்ற வகையில் குறிப்பாக எ கிளாஸ் சேனல்களை ஒவ்வொரு வருஷமும் வெட்டித்தரவேண்டும் என்று தஞ்சைமாவட்ட விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் சார்பாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எங்களது மாயூரத்தைப் பொறுத்த வரையில் பாசன மதகுகள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சட்டப்பட்டன. இப்போது சராசரி 30 சதவீதம் ஆயக்கட்டுகள் கூடி இருக்கிற நிலையில் அப்படிப்பட்ட ஆயக்கட்டுக்காரர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதியை அளிக்கக்கூடிய வகையில் மசகுகளை பதுப்பித்துத்தர வேண்டிய பொறுப்பை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பாக மாயூரம் தொகுதியில் மிக முக்கியமான பிச்சை பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அத்துறையைச் சார்ந்த பொறியாளர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். நான் கடந்த

[திரு. என். கிட்டப்பா]

[1971 சூலை 2]

நான்காண்டு காலத்தில் இந்த சட்டமன்றப் பேரவையில் பல முறை வலியுறுத்திச் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறேன். அது என்ன வென்றால் எங்கள் பகுதியில் கரையே இல்லாத ஆறு ஒன்று ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. பழுவார் என்று ஒரு ஆறு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு கரை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த கரை இல்லாத காரணத்தால் அந்தப் பகுதியில் வெள்ளக் காலங்களில் எந்த அளவு நெற்பயிர்கள் உள்ள பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் நாசம் அடைபடும் என்பதை பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களும் அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் நேரிடையாக கண்டு இருக்கிறார்கள். இதற்காக ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை இந்தச் சட்ட மன்றப் பேரவையில் கடந்த கூட்டத் தொடரில் எழுப்பி இருக்கிறேன். பழுவாரில் கரை ஏற்படுத்தி தரும் முயற்சியில் நம் அரசு தீவிரமாக முயற்சி செய்து வருகிறது என்று கருதுகின்றேன். ஆகவே இத்திட்டத்தை நல்ல முறையில் முடித்துத்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்த பழுவாற்றின் மூலமாக ஆண்டுதோறும் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்தை போக்குவதற்கு அந்த ஆற்றின் ஒரு மைல் தூரம் வடிகால் அமைக்கவேண்டும். மாயூரம் பகுதியில் சேத்தூர் வடிகால் திட்டத்திற்கு 120 லட்சம் ரூபாயும் ஜாரிவயலூர் கால்வாய் அமைப்பதற்காக 5 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கி செய்ததற்காக பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நமது கழக அரசுக்கும் நான் மிகுந்த நன்றியறிதலை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாயூரத்தில் 45 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பில் ஒரு மேம்பாலம் கட்ட திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு அதற்கான ஒப்பந்த புள்ளி விவரங்கள் கோரப்பட்டு பலரும் அதை உண்மையுக்குப் புறம்பாக சொல்கிறார் என்று மாற்று கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் பல தடவை சொல்லியும் ஒரு 3 மாத காலமாக டென்டர் பரிசீலனை செய்கின்ற நிலையில் இருக்கிறது. மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளாக கட்டி முடிக்கப்படவேண்டிய அந்த மேம்பாலம் டென்டர் வாங்கிய 3, 4 மாத காலம் ஆகிறது என்றால், அதை உடனடியாக நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நிச்சயமாக கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் தொகுதிக்கு ஒரு மேம்பாலம் போன ஆண்டு வழங்கப்பட்டதாக நான் அறிகிறேன்.

அதே போல் ஊராட்சி மன்றங்கள் பராமரித்து வருகின்ற சாலைகளை அரசாங்கமே மேற்கொண்டு, பொதுப்பணித்துறை மூலம் அதை பராமரித்து வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் இதற்கு முன் நடந்த நமது நிதிநிலை அறிக்கையிலே மணல்மேடு காட்டு மன்னார்குடிக்கு ஒரு பாலம் நமது அரசு கட்டிக்கரவேண்டும் என்று கேட்டு இருந்தேன் மாயூரம் பகுதியில் மணல்மேட்டிலிருந்து காட்டுமன்னார்குடி போவதற்கு 45 மைல் சுற்றி சிகம்பரம் போய் அங்கிருந்து மதுபடியூர் காட்டுமன்னார்குடி போக வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது, அதை மாற்றி அமைக்க

1971 சூலை 2]

[திரு. என். கிட்டப்பா]

வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆ. கருப்பையா : பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மானியத்தை ஆதரித்து நான் சோல்வ் வந்த நில கருத்துக்களை சோல்வ் முற்படுகிறேன்.

இன்று நிதிநிலை அறிக்கையில் சேர்வலாறு திட்டத்திற்காக ஒப்புதலுக்காக டெல்லி சர்க்காரிடம் போயிருக்கிறது என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. சேர்வலாறு திட்டம் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள வட பகுதி அளமடைய ஒரு சிறந்த திட்டம் என்று கருதுகிறேன். அதற்காக டெல்லியிலுடைய பதிவுக்கு காத்திருக்கிறோம் என்று நூங்கள் இதிலே பார்ப்பதும் பொழுது உண்மையிலேயே இரண்டு மாநிலங்களுக்கிடையேயான சரவிரி நிதியிலே ஹேமாவதி அமைச்சரவர்கள் என்று மைசூர் அரசு நன்மைக் கோராமலேயே கட்டும் பொழுது, தமிழ்நாட்டிற்குள்ளே ஒடுகின்ற சேர்வலாறு திட்டத்திற்கு அவர்களுடைய ஒப்புதலுக்கு நாம் ஏன் அனுப்பவேண்டும் காத்திருக்க வேண்டும்? இப்போதுள்ள நிலை எனது மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை பொதுப்பணி அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியும்.

எனது மாவட்டத்தில் வட பகுதி பூராவும் இன்றைக்கு 10 ஆண்டுகலமாகச் சரியான பருவ மழை இல்லாத காரணத்தால் குளங்கள் வரண்டு இருக்கின்றன. குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதுகூட பெரிய கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். இந்தத் திட்டம் முடிவடைவாமானால் அங்கே மாணார், கங்கை கொண்டான் பகுதிகளில் இருக்கின்ற குடி-தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தை ஓரளவுக்குப் போக்க முடியும் என்பதற்காக, காத்திராமல் உடனடியாக நாம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் இந்தத் திட்டத்திற்கு, டெல்லி சர்க்காரிடமிருந்து ஒப்புதலுக்காக காத்துக் கொண்டிருந்தால் டெல்லி சர்க்கார் உடனடியாக கொடுக்குமா என்று நாம் கேட்கின்றபொழுது நாம் சந்தேகப்படக் கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிறோம். ஏன் என்றால் மக்களிடையே திடீரடி கடிதம் வளர்ந்து இருக்கின்ற வளர்ச்சி அவர்களுக்குப் பொருமையைக் கொடுக்கிறது என்றுதான் எனக்குத் கோன்றுகிறது. ஆகவே நாமம் மைசூர் அங்கப் பகுதியிலே அனைத்து கட்டுவதைப்போல தமிழகத்திலே ஒடுகின்ற ஆற்றிலே டெல்லி சர்க்கார் அனுமதியில்லாமலேயே திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மக்கள் நம் பக்கம் ஆதரவாக நிற்கிறார்கள், நாம் யாருக்கும் பணிந்து நடக்க வேண்டியதில்லை. நமது நாட்டிலே நல்ல திட்டங்களுக்காக டெல்லியின் ஒப்புதலுக்காக காத்திராமல் உடனடியாகத் தொடங்க வேண்டும்.

[திரு. ஆ. கருப்பையா]

[1971 சூலை 2]

அதுமட்டுமல்லாமல் என்னுடைய தொகுதியில் தாம்பிரபரணி நதி ஓடுகிறது அந்த நதி ஓடுவதால் என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு பக்கத்திலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்குப்போக அங்கே சென்றுபந்துறை பாலத்தைக் கடந்து தூத்துக்குடி போகின்ற வல்ல நாடு பாலம் வழியாக போகவேண்டியிருக்கிறது. இது 15 மைல் ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்குப் போக சுற்றிக் கொண்டு போக வேண்டியிருக்கிறது. தாம்பிரபரணியில் வெள்ளம் 3, 4 நாட்கள் போனால் இந்த 15 மைல் சுற்றி வந்து வரவேண்டிய திருக்கிறது. ஆகவே மூத்திய அண்டு சட்டமன்றத்திலே இந்த வேலையை விரைவாகச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டிருந்தேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அந்தத் திட்டம் காணவில்லை என்பதற்காக இங்கே அதை நோக்கப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த அரசு இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அங்கே 15 மைல் சுற்றாமல் இருட்டத்தூ ஒரு ஓடைப்பாலம் கட்டிக்கொடுத்தால் இரண்டு பகுதிகளும் வண்டி, மாடுகள், விவசாயிகள் போவதற்கு நல்ல ஒரு வளர்ச்சி ஏற்படும் என்பதற்காகத்தான் அதைக் கேட்டேன். எவ்வளவு திருநெல்வேலிக்கு மார்க்கெட்டுக்குப் போக சுமார் 25 மைல்கள் விவசாயிகள் சுற்றிக் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. நாங்கள் சொல்கின்ற இடத்திலே பாலம் அமைத்தால் 6 மைலிலே அந்தப் பகுதிக்குப் போக வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படும் என்பதற்காக தாம்பிரபரணி நதியிலே ஒரு ஓடைப் பாலம் வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தேன். இதிலே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக இப்பொழுது இந்த சேர்வலாறு திட்டத்தை விரைவுபடுத்தி மாணாருளாங்கள் நிரம்ப வழி செய்யவேண்டும். மாணார், கங்கைகொண்டான் பகுதியில் தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தைப் போக்கவேண்டும். தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தைப் போக்க உள்ளாட்சி அமைச்சரவர்கள் ஒரு திட்டத்தைச் சொல்லுங்கள். அந்தத் திட்டம் மதுரையில் நடக்கவிருக்கிறது. அது திருநெல்வேலிக்கும் வரவேண்டும். குழாய்க் கிணடிகள் மூலம் உடனடியாகக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். நமது திருநெல்வேலியில் இதை உடனடியாகத் தொடங்கவேண்டும் என்று நமது அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேர்வலாறு திட்டம் கடிய விரைவிலே முடிவடையுமானால் அங்கே வட பகுதி விவசாயிகளுக்கும், மக்களுக்கும் அவர்களுடைய நீண்டகாலக் கோரிக்கை பூர்த்தியாகும். அந்தப் பக்கத்திலே இருக்கிற பராரிம பாண்டியன் குளத் திற்கு சரியான முறையிலே தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத்தால் இன்னும் 300 ஏக்கராகுட சரியான முறையிலே சாகுபடிக்கு அளாக முடியவில்லை. சென்ற கூட்டத்திலே இதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறேன். அனாலும் கூட இதிலே சரியான கவனம் செலுத்தப் படவில்லை. காரணம் சரியான இடங்களில் மடைகள் அமைத்துக் கொடுக்கப்படவில்லை.

1971 சூலை 2]

[திரு. ஆ. கருப்பையா]

அந்த வசையிலே வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருந்தால் 300 ஏக்கரா இன்றையதினம் சாகுபடியின் கீழ் வந்ததைப் போல் இன்னும் அதிகமான நிலங்கள் சாகுபடியின்கீழ் வந்திருக்கும். இவைகளையெல்லாம் அமைத்துக் கொடுக்கும்படி அரசைக் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். செல்வராஜ் : பேசவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பொதுப்பணித் துறையின் நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, பொதுப்பணித் துறையிலே கடந்த ஆண்டு செய்த பெரிய பல பணிகளைப் பற்றி எடுத்துக்கூற நான் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். கூலம் சேமைப்புத் திட்டம், வீராமை, குடிநீர்த் திட்டம் இந்த இரண்டும் நேகமாக இப்போது செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. இது உள்ளபடிப் பராமரிக்கத்தக்கவையாக உள்ளன. ஆகும். அடுத்து, தென்சென்னை இலாகாவில் வேலை செய்கிறவர்கள் பொதுப்பணித் துறையிலே வேலை செய்கிறவர்கள், ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் வேலை செய்கிறவர்கள் Temporary Union, labour என்று இருந்தவர்கள் நிரந்தரமாக ஆக்கப்படவேண்டுமென்று அந்தக் தொழிற் சங்கங்களின் கோரிக்கை இருந்ததை இந்த அரசு ஏற்று அவர்களை எல்லாம் நிரந்தரம் ஆக ஆக்கி இருப்பதை நான் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படி சில சிலர் இன்றையதினம் அந்தப் பொதுப் பணித்துறையின் முழுமையான நடைபெற்று வருவதால் அந்த இலாக்கா அமைச்சரை நான் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டவன்.

அடுத்து, தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் என்னுடைய தொகுதியிலே ஒரு சில குறைகளைச் சொல்லி, என்னுடைய தொகுதியான விருத்தாசலம் தொகுதியிலே ஏற்கெனவே இதே மாமன்றத்திலே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த நிதி நிலை அறிக்கையின் போது அந்தத் தொகுதியிலே உள்ள ஒரு சில குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி வெல்லிண்டன் ரிசர்வாயர் ஒன்று நிறுவி அதுகள் பராமரிக்கப்படாமல் இருந்து, சமீபத்தில் நமது அமைச்சர் அவர் அந்த தொகுதிக்கு வந்தபோது, அங்கே, விவசாயக் கருத்தாங்கு நடத்தி அவர்கள் அதை நேரடியாக பார்த்து, நாங்கள் அதை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதன் டேரில், அரசாங்கம் ஆக்க பூர்வ வேலைகளில் இறங்கி இருக்கிறது. எங்கள் தொகுதி ஏரியை அகலப்படுத்தவேண்டுமென்று எங்கள் தொகுதி வட்டார மக்கள் சொல்லி வருகிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் அந்த ஏரியில் தூர் எடுக்கவேண்டும், மற்றும் ஏரிக்கரையின் உயரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்றும், அதற்காக ஒரு திட்டம் தீட்டி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒப்புதல் அளித்து இன்றையதினம் அது நம் முடைய அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. இதை எல்லாம் உடனடியாகப் பரிசீலித்து அடில் நடவடிக்கை

[திரு. எம். செல்வராஜ்]

[1971 சூலை 2]

எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கடந்த 40 ஆண்டுகளில் அந்த ஏரியில் முழுமையான தண்ணீர் இருந்தது கிடையாது. அந்த ஏரியின் மூலம் ஏறத்தாழ 24,000 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி அளிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சொந்த ஆண்டு தண்ணீர்ப் பாசனம் இல்லாத காரணத்தால் அந்த ஏரியின் மூலமாகப் பயன் அடைய நிலங்கள் ஏறத்தாழ 24,000 ஏக்கருக்கு மேல் வரி வஜா செய்து இருக்கிறது நம்முடைய அரசாங்கம். இப்படி நிலைமை இருக்கிறது. இதை உடனடியாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மாமுத்தாறு பிராஜெக்ட் இருக்கிறது. அந்த பிராஜெக்டில் 11 ஏரிகள் இருக்கின்றன. 11 ஏரிகளில் இப்போது 1 ஏரியில்தான் தூர் எடுக்கிறார்கள்; மண் வாங்கிறார்கள். பாக்கி 10 ஏரிகளில் வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. இவைகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த 11 ஏரிகளின் மூலமாக ஏறத்தாழ 35,000 ஏக்கர்கள் பாசனத்தின் கீழ் வரும். அதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன். புதிதாக எஸ்.எம்.ஐடி திட்டத்தின் கீழ் வருகிறதை உருவாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டத்தில் இன்னொரு புதிய ஏரி 1,70,000 ரூபாய் திட்டத்தில் தயாரிக்கப்பட வேண்டியது இன்றைய தினம் சர்க்கார் கவனத்தில் இருக்கிறது.

முதார் கிராமத்தில் இன்னொரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். இதுவும் இப்போது சர்க்கார் பரிசீலனையில் இருக்கிறது எனக் கருதுகிறேன்.

அடுத்து பழைய பட்டணம் கிராமத்தில் இப்போது ரூ. 15,000 அளவுக்கு ஏரி புதிதாக உருவாக்கவேண்டும், இதுவும் இன்றைய தினம் சர்க்காருடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் உடனுக்குடன் முடித்துத் தரவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நெடுஞ்சாலைப்பைப் பொறுத்தவரையில் விருத்தாசலம் பக்கத்தில் இருக்கும் சர்க்கரை ஆலைக்கு ஒரு பாதை செல்கிறது. அந்தப் பாதையில் போக்குவரத்து நெரிசல் ஏற்பட்டதன் பயனாக அந்தப் பாதை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதை நம் முடைய போக்குவரத்து அமைச்சரும், பொதுப்பணி அமைச்சரும் நேரடியாகப் பார்த்து இருக்கிறார்கள். அந்தப் பாதையை அகலப்படுத்தவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் சர்க்கரை மில்லுக்கு விவசாயிகளிடம் வருலிக்கப்படும் செல் வரியை எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டும் வேறு தலைப்புக்கு மாற்றாமல் அந்தந்த தலைப்பிலே வருலித்து அந்தச் சாலையைச் செலவழித்த வேண்டும். என்னென்றல் கரும்பு கொண்டு வரும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பாதை இருக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 2]

[திரு. எம். செல்வராஜ்]

இதோடு ஜில்லாவை இணைக்கும் பாரிசுளம் அருகில் ஒரு காஸ்வே கட்டித்தர வேண்டும், தஞ்சை மாவட்டத்தை இணைக்கின்ற காஸ்வே ஒன்றும் கட்டித் தரவேண்டும். உடனடியாக இவைகளை அமுலுக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனால் ஏறத்தாழ 30 கிராமங்களுக்குப் போக்குவரத்து ஏற்படும் நிலையில் இருக்கிறது. இவைகளுக்காக எல்லாம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவர் அவர்களே, பாசனத் துறை, பொதுப்பணித்துறை மானியத்தின் மீது எங்கள் கட்சியின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் மீது சில கருத்துகளைத் தெரிவிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் நூற்றுக்கு என்பது பேர் பாசனத் தொழிலை நம்பி வாழ்கிறார்கள். ஆதலால் நீர்பாசனம் மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

தமிழ்நாட்டில் இன்றைய வருமானத்தையும் ஜனத்தொகைப் பெருக்கத்தையும் நீர்ப் பாசனத்துக்கு வேண்டிய தேவையையும் எடுத்துக்கொண்டால் இன்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகை, அரசால் தீட்டப்பட்ட திட்டங்கள் பொதுமானதாக இல்லை என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அரசு பெரிய அணைகளைக் கட்டவில்லை. மாநில அளவிலே, மாவட்ட அளவிலே மக்களுக்கு வேண்டிய நீர்ப் பாசன வசதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டின் பாசன வசதி 1970-71-ம் ஆண்டிற்கான ஆய்வு உரையில் 23-ம் பக்கம் ரூபாய் 5 லட்சம் செலவழிந்தது என்று பாசன சிறப்புத் திட்டங்கள் பட்டியலில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தப் பட்டியலில் மாவட்ட ரீதியாக, திட்டங்களின் பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அந்த மாவட்டத்திற்குத் திட்டங்கள் இல்லை. அந்த மாவட்டத்தின் கீழ் 'இல்லை' என்று கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது போல் அடுத்த பக்கத்தில், 25-ம் பக்கத்தில் விவர அறிக்கை 2-ல் 1970-71-ல் அரசு ஒப்புதல் அளித்து சிறு பாசன சர்வே திட்டங்கள் சில எடுத்து, செப்பனிடுதல் போன்ற திட்டங்கள் அந்தப் பட்டியலில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு என்ற ஒரு திட்டமும் கொடுக்கப்பட்டதாக இல்லை. அதில் அந்த மாவட்டத்

(திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்—தலைமை)

தின் பெயரே இல்லை. ஆதலால் அந்த மாவட்டத்தைப் புறக்கணிக்காமல், நல்ல திட்டங்களை வகுத்து, ஆய்வு நடத்தி, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆய்வுரையின் முதல் பக்கத்தில் "சிறுநறு-பட்டணங்கால் திட்டம் முடியும் நிலையில் உள்ளது" எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கூறிய வேலை முடிவடைவதற்கு முன் சில மிச

[திரு. என். டென்னிஸ்]

[1971 சூலை 2]

முக்கியமான காரியங்களைக் கவனிக்க வேண்டும். முதலாவதாக, நல்லூர், நட்டலாம், கிள்ளியூர், மிடாலம், கீழ்மிடாலம், கீழ்குளம், பைங்குளம் ஆகிய ரெவின்யூ கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் தங்கள் ஊர்களுக்கும் கிளைக் கால்வாய்கள் வேண்டும், கால்வாய்களை நீட்டித் தரவேண்டும், மடைகளை அமைத்துத் தரவேண்டும் என அதிகாரிகளுக்கும் அரசுக்கும் விண்ணப்பங்கள் சமர்ப்பித்த வண்ணம் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் படவில்லை. அந்த விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு மக்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சில கால்வாய்களுக்கு கிமென்ட் கான்கிரீட் செய்யப்பட வேண்டும். அதை விவரவில் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் சிற்றூறு-பட்டணங்கால் செல்லும் இடம் எல்லாம் மேடுபள்ளம் நிரம்பிய இடமாக இருக்கிறது. சில இடங்களில் மேடான பகுதிகளிலுள்ள மக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்க வழியில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, உயர்ந்த மட்டங்களில் உள்ள ஊர்களுக்கு 'லிஃப்ட்' இரிகேஷன் மூலம் பயிர் செய்ய தண்ணீர் வசதி அளிக்க வேண்டுமென்று அந்தப் பகுதி மக்கள் அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். முள்ளங்கனவிளை, செம்முதல் ஆகிய ஊர்களிலுள்ள மக்கள் விண்ணப்பத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய விண்ணப்பங்களுக்கும் அனுசூலமான முடிவு உடனடியாகச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல, நெய்யார் இடதுகரை சானலிலிருந்து ஒரு கிளைக் கால்வாயை ஏழுதேசப்பற்று கிராமங்களிலுள்ள கிராத்தூர் முதலான இடங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்க, நெய்யார் இடதுகரை சானலில் ஒரு கிளைக்கால்வாய் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள் அத்தகைய விண்ணப்பங்களைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்நேரம் காரியங்களையும் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மைனர் இரிகேஷனுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்படுகின்ற தொகை போதுமானதாக இல்லை. எங்கள் விளவங்கோடு தாலுகாவில் ஏகதேசமாக 90.1 குளங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் பழுதடைந்த நிலையிலே காணப்படுகின்றன. மைனர் இரிகேஷனுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகை எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மழைக்காலம் வந்தபிறகு தான் ஒதுக்கப்படுகிறது. மழைக்காலத்தில் குளங்களை ஆழப்படுத்த வசதியில்லாமல் போய்விடுகின்றது.

அடுத்தபடியாக, பாசனக் கிணறுகளுக்கு மின்இணைப்பு கொடுப்பதில் அதிக காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 2]

[திரு. என். டென்னிஸ்]

அடுத்தபடியாக, சாலை பராமரிப்பு பற்றியது. இந்த மாநிலத் தின் சாலைகள் பராமரிப்பு திருப்புகரமாக இல்லையென்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பெரும்பாலான பஞ்சாயத்துக் களும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் நிதிவசதி இல்லாத காரணத் தால் சாலைகளைப் பராமரிக்க இயலாத நிலையில் இருக்கின்றன. ஒரு ரோடில் பாலம் போட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால் அதைச் செய்து முடிக்க இயலாதவாறு பல ஆண்டுகள் செல்கின்றன. ஆதலால் ஹைவேஸ் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மேலும், பஸ் ரூட்டுகள் உள்ள சாலைகளை ஹைவேஸ் கட்டாயமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கடந்த ஆண்டு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் புதிதாக ரோடு ஹைவேஸ் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. பல சாலைகளை எடுத்துக் கொள்ளும்படி சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பஸ் ரூட்டுகள் இருக்கும் சாலைகளையும், முக்கிய சாலைகளையும், இதுதவிர முக்கிய மான சாலைகளில் பாலங்கள் கட்டும் வேலைகளின் பொறுப்பையும் ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்டே எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, திருவனந்தபுரம் நாகர்கோவில் கன்னியாகுமரி தேசிய சாலை இருக்கிறது. ஏகதேசம் 35 ஆண்டுகளுக்கு முன் சிமென்ட் போடப்பட்ட சாலை. பழுதடைந்த இடங்களில் தார் போடுகிறார்கள். அப்படிச் செய்வதால் அந்த ரோடின் அழகே கெட்டுவிடுகிறது. ஆகவே, அதை சிமென்ட் கான்கிரீட் போடச் செய்ய மத்திய அரசை வற்புறுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல ரோடுகளுக்குப் பாலங்கள் இல்லாத குறை இருக்கின்றது. குழித்துறை ஆறில் ஞானமுனைக்கடவு, திக்குறிச்சி ஆகிய இடங் களில் பாலங்கள் கட்ட வேண்டியது மிக அவசியம் மக்களின் நீண்டகால அபிலாஷை பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். ஏ.வி.எம். கால்வாயில் தூர் எடுக்க வேண்டும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள மற்ற பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும்.

இனையம்துறை, தூத்தார்துறை, பூத்துறை முதலிய இடங்கள் கூடல் அரிப்பால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களாக இருக் கின்றன. அதன் அபத்தை எப்பொழுதும் மக்கள் எதிர்பார்த்து, பயந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். கோளா மாநிலத்தில் கொல்லத் தில் நீண்ட கரையில் கடலரிப்பைப் போக்க கல் அடுக்கப்பட்டிருப் பதைப்போல கல் அடுக்குவதுதான் கடல் அரிப்பைத் தடுக்கும் சிறந்த மார்க்கமாகும். அதற்கான வழிவகைகளை வகுக்கும்படி அரசைக் கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. பி. கோபால் : மாண்புமிகு மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ம் ஆண்டுன் பொதுப் பணிக் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீதி நடைபெறும் விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினை நல்லியமைக்கு என் நன்றியையும், வணக்கத்தையும் உரித்தாக்கிக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. கோபால்]

[1971 சூலை 2]

முதன் முறையாக, இந்த மாமன்றத்தில் எனது பேச்சினைத் துவக்குவதற்கு முன்பாக என்னை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பிய எனது கோவை மேற்குத் தொகுதியில் வாழும் மக்களுக்குத் தங்கள் மூலமாகவும் இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாகவும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, எங்கள் கழகத்தின் காவலரும், எங்களுக்கெல்லாம் தலைவரும். அரசின் முதல்வருமான கலைஞர் அவர்களுக்கு எனது வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு 1971-72-ம் ஆண்டின் பொதுப் பணித் துறை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என் கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விழுகிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் இந்த மாமன்றத்தில் சமர்ப்பித்த 1971-72-ம் ஆண்டின் மானியக் கோரிக்கையின் மீதான அறிக்கை இதுவரை எந்த மாநிலத்திலும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத வகையில் நமது கழக அரசின் சாதனைகளைத் தன்னகத்தேகொண்டு திகழ்வது கண்டு, தமிழகத்து மக்களாகிய நாம் பூரிப்பும், புதுத்தெம்பும் பெறுகிறோம்.

சிறப்பாக நம்முடைய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மானியக் கோரிக்கையை உருவாக்கித் தந்து இந்த மாநிலத்தின் பெருமையைத் தெளிவாக உயர்த்திக் காட்டி உள்ளார்கள்.

எனது தொகுதியாகிய, கோவை மேற்குத் தொகுதியிலுள்ள ஒருசில குறைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோவை நகரத்திற்கு உட்பட்ட நெடுஞ்சாலைகள் அனைத்திலும் நடைபாதையை விட்டுவிட்டு முழு அளவில் தார் ரோடாகப் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தெற்குப் பகுதியில் உள்ள வாலாங்குளம் வறண்டு, நீண்ட நாட்களாகத் தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் தார் எடுத்து 15 ஆண்டுகளாகிவிட்டன. அது பெரிய பகுதியாக இருப்பதாலும், அந்த இடத்திற்குத் தண்ணீர் வருவதற்கு வழி இல்லாத காரணத்தாலும் அதில் ஒரு பகுதியைக் குடிசை புனரமைப்பு செய்வதற்குக் கொடுத்தால் மிக்க வசதியாக இருக்கும் என்பதைப் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வாலாங்குளத்தின் ஒரு பகுதியில் கால்வாய் வெட்டி, மதருகள் அமைத்து விவசாயம் பாதிக்கப்படாமல், தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வழி வகுக்கலாம். அங்கு மழை பெய்தால்தான் தண்ணீர் வருகிறது. வாலாங்குளம், முத்தன்னன்னுளம் பகுதிகளில் பல ஆண்டுகள் தண்ணீர் கிடையாது. அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் குடிசைகளை அமைத்துக் கொடுத்தால் சௌகரியமாக இருக்கும்.

அடுத்து, ஐக்கிய நாட்டு நிறுவனத்தின் அதாவோடு நல்ல ரோடுகளைப் போட வேண்டுமென்று திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டன. அதற்கான வேலைகளை வேகமாகத் துவக்கி கோவை நகரத்தின் போக்குவரத்து நெரிசலைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 2]

[திரு. பி. கோபால்]

ஐந்து லட்சம் மக்கள்தொகை கொண்ட வளர்ந்துவரும் கோவை நகரத்தில் போக்குவரத்து நெரிசலைப் போக்க அவிஞ்சிசாலையில் ரயில்வே கேட் மேம்பாலம் கட்டும் திட்டம் இருக்கிறது. ரயில்வே கேட்டுகள் மூடப்படுவதால் மூக்கால் மணிநேரம் காத்துக்கிடக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே திட்டிய திட்டத்தின்படி பணியைத் துவக்கி போக்குவரத்து நெரிசலைத் தளிக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீண்ட நெடுங்காலமாக சிறுவாணித்திட்டம் பற்றி, இந்த மன்றத்தில் பலமுறைப் பேசப்பட்டு வந்தும் இத்திட்டத்தை இன்னும் நிறைவேற்றி வைக்கவில்லை. இதை நிறைவேற்றி வைக்க வில்லையென்று கோவை நகரத்து மக்கள் வேதனாப்பட்டுக்கொண்டு, கண்ணீர் சிந்தும் நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, சிறுவாணித் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினையை நிரந்தரமாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால் நெல்லித்துறை குடிநீர்க் திட்டத்தை செயல்படுத்த வேண்டுகிறேன். இதனால் பத்து லட்சம் மக்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். கோடை வந்துவிட்டால் ஏற்படும் குடிதண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையை இத்திட்டத்தினால் ஒழிக்க இயலும் என்று பொறியியல் வல்லுநர்கள் கூறுகிறார்கள். குறிப்பாக, கோவை நகராட்சி, சிங்கநல்லூர் நகராட்சி, மேலும் இதைச் சுற்றியுள்ள இடங்களுக்கும் விரிவுபடுத்திவை நிரந்தரமாகக் குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சனை தீர்க்கப்பட்டுவிடும் என்று நம்முடைய பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பேரவைத் தலைவர் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோவை நகரத்திலே பொதுப் பணித் துறையைச் சேர்ந்த பிரதான அலுவலகக் கட்டடம் இருக்கிறது. கோவை நகர மன்றத் திற்கு இடம் பொதுமானதாக இல்லாமல் இருக்கிற காரணத்தினால் அந்தக் கட்டடத்தை கோவை நகரமன்றத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வளரும் கோவை நகரம் மாநகராட்சியாகின்ற நேரத்திலே பெரிதாகக் கட்டடம் கட்டுவதற்கும், பல அலுவலகங்கள் அமைப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும். நம்முடைய பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பன்முறை கோவை நகரத்தைச் சுற்றிப் பார்த்தார்கள். அவர்களுக்கு அங்குள்ள பிரச்சனைகள் எல்லாம் நன்கு தெரியும். எனவே அந்த நகரத்தின் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை நகரத்தில் உள்ள சாலைகள் சீரடிந்து இருக்கின்றன. இன்னும் சில சாலைகளையும் சீராக்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு கோவை நகரத்தினுடைய பிரச்சனைகளை மிக அனுதாபத்தோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு, பேரவைத் தலைவர் மூலமாக நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

[1971 சூலை 2]

திரு. சொ. காவேரிமணியம் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள மாலியக் கோரிக்கைகள் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக, பழைய கால்வாய்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற அமராவதி, காலிங்கராபன் கால்வாய் போன்றவற்றைத் துப்புரவுப் படுத்தவும் இரு மருங்கிலும் காரை பூசவும் திட்டங்கள் தீட்டியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். வீராணம் திட்டத்தின் மூலம் நாளொன்றுக்கு 40 மில்லியன் காலன் தண்ணீர் வழங்கவேண்டுமென்று முயற்சி செய்கின்ற இந்த அரசை மனமாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மதுரை நகரத்திலே 35 லட்சம் ரூபாய் செலவிலே நீதிமன்றம் கட்டிக்கொடுத்திருக்கின்ற இந்த அரசை அந்த நகரத்தின் மக்கள் சார்பாகவும் வழக்கறிஞர்கள் சார்பாகவும் மனமாரப் பாராட்டி நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் நீண்ட நாள் கோரிக்கையாக இருந்த துராதனூர்—நெடுஞ்சாட் ஆகியவற்றின் இடையிலே உள்ள இரண்டு பாலங்களைக் கட்டுவதற்கு கடந்த ஆண்டு தீர்மானித்து இந்த ஆண்டு வேலை தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ இரண்டே முக்கால் லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்த்து உண்மையாகவும் மனப்பூர்வமாகவும் பாராட்டையும் மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு தொகுதி மக்கள் சார்பாக நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதிலே சிறப்பான அம்சம் என்னவென்றால் வேலை நிதி ஊதிய பணியாளர்கள் மாநாடு மூலமாகவும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் மூலமாகவும், தங்களுடைய நிர்வாகிகள் மூலமாகவும், தங்களுடைய அமைப்புகள் மூலமாகவும் பல விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருந்தார்கள். அவர்களுையெல்லாம் தற்போழுது மாநில ஊழியர்களாக மாற்றியதோடு மட்டுமல்லாமல் மாநில ஊழியர்களுக்கு என்ன என்ன வசதிகள் உண்டோ, என்ன என்ன சலுகைகள் அத்தனை சலுகைகளையும் வழங்கியிருப்பது கண்டு உண்மையாகவே பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம். அதற்காக அந்தச் சமுதாயத்தின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் மற்ற வசதிகளையும் அவர்களுக்கு வேகமாகவும் விரைவாகவும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக இந்த அறிக்கையிலே அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகவும் அருமையாகவும் காவிரி நீர் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மைசூரிலுள்ள காவிரியின் கிளை நதிகளான ஹேமாவதி, கபினி, ஹரங்கி, சுவர்ணாவதி ஆகியவற்றில் பாசனத்திற்காகச் சில அணைகளைக் கட்ட மைசூர் அரசு முனைந்திருப்பதால் 'வான் பொய்ப்பிணம் தான் பொய்யாக் காவிரி' வறண்டு விடுமோ என்ற அச்சத் தால் நம்முடைய அரசு பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறது. குறிப்பாக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆவன

1971 சூலை 2] [திரு. சொ. காவேரிமணியம்]

திட்டங்கள் தீட்டியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய ஒப்புதலும் பெருமல், மத்திய சர்க்காரின் ஒப்புதலும் பெருமல் மைசூர் மாநிலம் இந்தவேலையில் இறங்கியிருக்கிறது 1924-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம், 1822-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் ஆகியவைகளுக்கு இந்தச் செயல் மாறுபட்டிருக்கிறது என்று மிகத் தெளிவாக இதிலே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் தெளிவாகச் சில திட்டங்களைப் பற்றி சுட்டிக்காட்டினார்கள். நானும் அதைப்பற்றிச் சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பிலுள்ள ரஸ்தாக்களின் பராமரிப்புக் குறைந்திருக்கின்ற காரணத்தினாலே அடிக்கடி விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. மதுரையிலிருந்து குளமங்கலத்திற்கு 3 மைல் தூரம் இருக்கிறது. அந்தப் பாதையின் பராமரிப்பு பி. டபிள்யூ.டி. கன்ட்ரோலில் இருக்கிறது. அந்தப் பாதை குறுகியதாக இருப்பதால் சிடி பஸ்கள் செல்வதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு அந்தப் பாதையில் விபத்துகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை எல்லாம் கவனித்து போக்குவரத்து ரஸ்தாக்களை வேகமாகவும் விரைவாகவும் செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொடைக்கானல்-பழனி குறுக்குப் பாதை இருக்கிறது அந்த ரஸ்தாவை ஏறத்தாழ 75 லட்ச ரூபாய் செலவில் நம்முடைய அரசு அமைத்துக்கொடுத்து இருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. பூ. எட்டியப்பன் : தலைவர் அவர்களே. 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொதுப்பணித் துறை மானியத்தின்மீது பேசும்பொழுது மக்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பினைக் கொடுத்து நல்ல முறையிலே அமைத்திருக்கும் சீரிய திட்டத்திற்கு என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு ஒரு சில குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பாசனத்தைப்பற்றி ஏற்கெனவே நான் இந்த மாமன்றத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். விண்ணமங்கலத்திலிருந்து வட திண்ணலூர் வரையிலும் செல்லும் நீர்ப்பாசனக் கால்வாய்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனைசெய்து தலைமைப் பொறியாளர் அவர்கள் மதிப்பீடு தயாரித்து—42 லட்சம் ரூபாய் என்று சொன்னேன், 42.50 லட்சம் ரூபாய் என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் 12 கிராமங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். கடந்த புயல் அடித்தபோதுகூட நிரம்பாத சில ஏரிகள் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் தண்ணீர் நிரம்பி இருக்கக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படும். தவிர 3 போகம் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமையும் உண்டாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு நிறுத்தி வைத்த இந்தத் திட்டத்தை இந்த ஆண்டாகிலும் எடுத்துக்கொண்டால் வேலை வில்லாத மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கும்.

[திரு. பூ. எட்டியப்பன்]

[1971 சூலை 2]

என்னுடைய தொகுதி மிகவும் பின்னடைந்த பகுதி. எனவே பல ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு இதனால் அங்கே வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும். விவசாய உற்பத்தியையும் அதிகப்படுத்த வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதை மீண்டும் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் பாசனத்தின் காரணமாகச் சுற்றுப்புறங்களில் ஒன்றிரண்டு போகங்கள் மட்டும் விளைவிக்கக்கூடிய நிலங்களை மூன்று போகம் தரும் நிலங்களாக மாற்றலாம். மேலும் ஏரியில் நீர் தங்கக்கூடிய நிலைமை இதனால் ஏற்படும். அப்பொழுது கிணறுகளிலும் தண்ணீர் வற்றாமல், பாசனத்திற்குக் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை எங்கள் அனுபவபூர்வமாகத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மேலும் இந்தப் பொதுப் பணித் துறை பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களெல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்குப் போதிய நிதி வசதியில்லாத காரணத்தால், குறிப்பாகப் பஸ்கள் செல்லக்கூடிய இடங்கள் எல்லாவற்றையும் பொதுப்பணித்துறையே அந்தச் சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் நல்லது, அவ்வாறு செய்தால் போக்குவரத்திற்கு எவ்வித இடைஞ்சலும் இல்லாது வசதியாக இருக்கும் என்று மீண்டும் நான் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பெரணமல்லூர் தொகுதியையும், ஆற்காடு தொகுதியையும் இணைத்து சேயாறுக்குச் செல்லும் வகையில் வாழைப்பந்தல் சமீபமாக ஒரு ரோடு, பாலம் அமைக்க அரசாங்கத்திற்கு மதிப்பீடெல்லாம் தயாரித்து வந்திருக்கின்றது. அந்த வேலைகளை எடுத்துக்கொள்வதன் மூலமாக வாலாஜா தாலுக்காவையும், சேயாறு தாலுக்காவையும் ஒன்றிணைக்க முடியும். இந்தக்கரையிலே கொருக்காத்தூர் இருக்கிறது, அடுத்தக்கரையிலே வாழைப்பந்தல் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. வாழைப்பந்தல் கிராமத்திலே இருப்பவர்கள் இந்த ஆற்றைக் கடந்து இங்கே வரவேண்டியவர்களாக யிருக்கிறார்கள். அதுபோல கொருக்காத்தூர் கிராமத்திலிருப்பவர்கள் வாழைப்பந்தல் கிராமத்திற்கு விவசாயம் செய்யும் நேரங்களில் செல்ல இருக்கிறார்கள். மழைக் காலத்தில் தண்ணீர் வரும்பொழுது ஏறத்தாழ 20 நாட்கள், 25 நாட்கள் வரையிலே அந்த ஆற்றிலே குறுக்கே கடந்துசெல்ல முடியாது, நிலை இருப்பதால் உடனடியாக, அந்தப் பாலத்தை 2.42 இலட்சத்திலே தயாரித்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அந்த வேலையை இந்த ஆண்டிலே எடுத்துக் கொண்டால் நல்ல போக்குவரத்திற்கு வசதியாக இருண்டு தாலுக்காக்களையும் இணைப்பதற்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும் என்று மீண்டும் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த இணைப்புச் சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் சில பஞ்சாயத்துக்களில் இந்தச் சாலைகளைப் போட்டுவிட்டு மீண்டும் மேலும் அதை நல்ல முறையிலே பராமரித்து அந்தக் கல்வர்ட்டுகளை நிர்மாணிக்க பஞ்சாயத்திலே போதிய வசதியில்லாமல் நீண்ட நாட்களாக அப்படியே இருக்கிறது. அந்தச் சாலைகளையெல்லாம்

1971 சூலை 2]

[திரு. பூ. எட்டியப்பன்]

அரசாங்கம் கவனித்து செல்லு செய்ய பிரத்தியேக அனுமதியின் பேரில் செப்பனிட்டுத் தந்தால், குறிப்பாக விவசாய நிலங்களுக்குச் செல்லும் சாலைகளுக்கெல்லாம் அப்படி நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் அவர்கள் மகசூலைக் கொண்டு வரவும் எரு, தழை முதலியவைகளை ஏற்றிச் செல்லவும் வசதியாக இருக்கும் என்று மீண்டும் பணி வன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, 1954-ஆம் ஆண்டு பெரணமல்லூர் கிராமத்திலே 504 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்களுக்குத் தலையின்மீதோ அல்லது கழுதை களின் மீதோ எருக்களை எடுத்துச் செல்வதும், அந்த மகசூலைக் கொண்டுவருவதுமாகியிருந்தார்கள். 1954-ஆம் ஆண்டு நான் அந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்பு நாங்கள் கிராமத்தில் கூட்டம் கூடி மக்களைக் கலந்து, 3 நாட்களிலே ஒரு சாலையை நஞ்சை நிலங்களுக்கு மத்தியில் உருவாக்கினோம். அதன் பயனாக ஒரு சென்ட் நிலம் 15 ரூபாய், 10 ரூபாய் என்று இருந்த நிலைமாறி இப்பொழுது 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று விலைமதிப்புள்ள நல்லதொரு வாய்ப்பு கிட்டியிருக்கிறது. எனவே விவசாயிகள் பெருவாரியாக இருக்கும் இடங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு, விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. சே. சதாசிவம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்பு மிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையினை வரவேற்று என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

திருச்சி ஜில்லாவிலே அரியலூர் தாலுக்காவில் ஒரு யூனியனும், உடையார்பாளையம் தாலுக்காவில் ஒரு யூனியனும் சேர்ந்து என்னுடைய தொகுதியாக இருக்கிறது என்னுடைய தொகுதியின் நல்ல காரியங்களுக்கெல்லாம் இரண்டு தாலுக்காவிலுள்ள ஆபீசர்களையும் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டுமென்ற நிலையிலுள்ளேன் என்பதனையும், என்னுடைய தொகுதி பூராவும் பொட்டல் மண் உள்ள பகுதி என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். யாரை அழைத்துச் சென்றாலும் காலையில் ஒரு டிராஸும், மாலையில் ஒரு டிராஸும் இருந்தால்தான் நல்ல நிலையில் இருக்கும், அந்த அளவிற்குப் பொட்டல் காடு, ரோடு வசதி மிகக் குறைவு. பஞ்சாயத்து யூனியனிலே நல்ல நிதி வசதியில்லாத காரணத்தால் ரோடுகள் சரிவர பராமரிக்கப்படவில்லை. சுருக்கமாகக் கூறினால் என்னுடைய தொகுதியில் 13 மைல் தூரத்தான் ரோட்டிற்குத் தார்போடப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கியெல்லாம் பொட்டல் மண் ரோடாகத்தான் இருக்கிறது என்ற நிலையை அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது 10 மைல்களுக்கு மேற்பட்டு அல்லது ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட மதிப்பெண் வைத்து அந்த தூரத்துக்கு மேல் இருக்கும் அந்தப் பாதைகளைப் பெருவழித்துறையிலே எடுத்துச் சீர் செய்துகொடுத்தால் நல்லது.

[திரு. சே. சதாசிவம்]

[1971 ஜூலை 2]

பஸ்கள் பல பாகங்களிலே ஒடிக்கொண்டிருந்தாலும் பொட்டலின் நிலைமை கொஞ்சமும் மாறவில்லை. எனவே அவைகளை அரசு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலிருந்து தென்னார்க்காடு ஜில்லாவிற்குப் போகவேண்டுமானால் கும்பகோணம், அணைக்கரை போன்ற ஊர்களைச் சுற்றியும், அல்லது திருச்சி, பெரம்பலூர் போன்ற ஊர்களைச் சுற்றிக்கொண்டும் வரவேண்டிய நிலையிருக்கிறது. இப்பொழுது திருமாவூரில் அரசாங்கத்தால் கொள்ளிடத்தில் பாலம் கட்டும் வேலை நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. அதைப் போலவே பெண்ணாடத்திற்குச் செல்வதற்கு வேள்ளாற்றிலே ஒரு பாலம் கட்டிக்கொடுத்தால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலிருந்து தென்னார்க்காடு ஜில்லாவிற்கு அரியலூர் வழியாகப் போகக் குறைந்த மைல் அளவிலே செல்ல வசதியாக இருக்கும். இதை உடனடியாக அரசு செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இப்பொழுது கொடுக்கரிலிருந்து திருப்பூர்த் திற்கும், செந்துறையிலிருந்து உடையார்பாளையத்திற்கும், உடையார்பாளையத்திலிருந்து அரியலூருக்கும் செல்ல சரியான பாதையில்லாமலிருக்கிறது. உடையார்பாளையத்திற்கு பக்கத்திலுள்ள பரணம், குமிழியம் போன்ற கிராமங்களிலிருந்து அரியலூர் காலேஜுக்குச் சென்றுவா வாய்ப்பிருக்கிறது. எனவே அரியலூரிலிருந்து ஆனக்வாடி வழியாக உடையார்பாளையத்திற்குப் பாதை போட்டுக் கொடுத்தால் பயலுள்ளதாக இருக்கும். அதையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பொன்பரப்பில் குடிக்காட்டிலிருந்து திட்டக் குடிக்குக் கிட்டத்தட்ட 15 வருஷ காலமாக ரோடுபோடப் பட்டிருந்தும், பெரியாக குறிச்சி இரயில்வே ஸ்டேஷனில் ரயில்வேகேட் போடுவதற்கான திட்டத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் பணம் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லி மறுத்து வருகிறார்கள். ரோடு போடப் பட்டும் பொது மக்களுக்கு வசதியில்லை. எனவே அதைப்பற்றி மத்திய அரசு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென தமிழக அரசு சிபார்சு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆண்டிமடத்திலிருந்து திருக்களப்பூர் செல்ல வேண்டுமென்றால், சரியான பாதை வசதி இல்லை. அங்கு ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளிகூட இருக்கிறது, எந்த அதிகாரியாவது செல்ல வேண்டுமென்று சொன்னாலும், முன்னாலேயே சொல்லியனுப்பி, நீங்கள் அங்கு வந்திருந்து அழைத்துக்கொண்டு போக வேண்டுமென்று சொன்னால் ஒழிய யாரும் அந்தக் கிராமத்திற்குப் போக முடியாது. ஆண்டி மடத்திற்கும் திருக்களப்பூருக்கும் இடையில் பெரும் ஓடை இருப்பதால் போக முடியாமலிருக்கிறது. எனவே அங்கு ஒரு பாலம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 2]

[திரு. சே. சதாசிவம்]

உடையார்பாளையம் என்ற கிராமத்திலிருந்து 3 மைல் தூரம் இலையூர் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. ஆனால் நடுவில் ஓடையிருப்பதால் உடையார்பாளையத்திலிருந்து இலையூர் வருவதென்றால் ஜெயங்கொண்டம் வந்துதான் வரவேண்டியிருக்கிறது. இதைப் பற்றியும் பஞ்சாயத்து யூனியன் அறிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே அந்த ஓடையைக் கட்டிக்கொடுத்தால் 3 மைல் தூரத்தில் போக்கு வரத்து செய்ய முடியுமென்றும், அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் செந்துறையிலிருந்து கோடாலிக் கருப்பூருக்கு உடையார்பாளையம் வழியாகவும் பாதை அமைத்துக்கொடுத்தால் குறைந்த அளவு தூரத்தில் செல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். எனவே அங்கேயும் நல்ல ரோடு வசதியை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாசன வசதிக்காக ஒரு ஆறுகூடக் கிடையாது. ஒரு ஆற்றுப் பாசனம்கூட என்னுடைய தொகுதியில் கிடையாது. ஏரிகள்தான் இருக்கின்றன. இந்த ஏரிகளும் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தில் தான் இருக்கின்றன. பெரிய ஏரிகள் பஞ்சாயத்து யூனியனில் நிதி வசதியில்லாமையால் பராமரிக்கப்படவில்லை. ஆகையால் அந்தப் பகுதிக்குக் கோடிக்கணக்கில் இல்லையென்று சொன்னாலும் சில இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களாவது ஒதுக்கி அந்த ஏரிகளைப் பராமரிக்க ஆவன செய்து கொடுக்க வேண்டுமாய்ப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் உப்பு ஓடைத்திட்டம், நீலாம்பரம் ஏரித்திட்டம், வங்காரம் ஏரித் திட்டம் ஆகிய திட்டங்கள் செந்துறை யூனியனில், பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு சர்வேயெல்லாம் முடிந்த பின்பும் இதுவரை நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட வில்லை. ஆகவே, உடனடியாக அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆண்டிமடம் யூனியனில் புதுக்குடி ஏரி நமது ஓடைத்திட்டம், ராங்கியம் ஏரித் திட்டம் போன்றவை சரிவரப் பராமரிக்கப் படாமல் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கின்றன. உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் மருவூர் கிராமத்தில் இருப்பது போன்று ஒரு அடி அகலமுள்ள ஆழக் குழாய்க் கிணறு அமைத்துக் கொடுத்தால் ஒவ்வொரு ஆழக் குழாய்க் கிணற்றின் மூலம் 50, 60 ஏக்கர் பாசன வசதி பெறமுடியும். அந்த ஆழக் குழாய்க் கிணறுகளைப் போட்டு இன்ன ரேட்டில் தீர்வை செலுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் கூட பொதுமக்கள் செலுத்தத் தயாராக இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு முறையில் கூட மக்கள் அந்தச் செலவை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். விரைவில் அதனைச் செயற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[1971 ஜூலை 2]

குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினை மிக முக்கியமான பிரச்சினைகளில் ஒன்று. இப்போது பெரியாகுறிச்சி கிராமத்தில் இருந்து பொன் பரப்பி, குடிக்காடு, சிருகளத்தூர், மருவதூர் வரை குடிதண்ணீர் கொண்டுவர ஒரு திட்டமிருக்கிறது. இதிலே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து மக்களுக்கு முதல் தேவையாக இருக்கும் குடிதண்ணீரை குழாய்கள் மூலமாக சில லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து கொண்டு வந்தால் கிராம மக்கள் பயன்பெற முடியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை நம்பித்தான், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தங்களுக்கு நன்மை செய்யும் என்று எதிர்பார்த்துத்தான் சென்ற மூன்று தடவைகளாக தி.மு.க. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். அந்த மக்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. என். மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, பொதுப்பணித் துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கோவை மதுக்கரை பிரிக்காவில் என்னுடைய தொகுதியில் ஐரண்டு குட்டைகளைக் கட்டி* அந்தப் பகுதியைச் செழிப்படையச் செய்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதே சமயத்தில் மதுக்கரையில் பாலத்துறையில் ஒரு பெரிய அணைக்கட்டுத் திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்திற்கு 1962-ல் அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டு ரூ. 6,00,000 சரங்ஷன் செய்யப்பட்டது. அது பற்றி சர்வே எல்லாம் செய்து முடித்தபிறகு என்ன காரணத்தாலோ நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. இப்போது அந்தப் பகுதியில் அணை கட்டுவதற்குப் பதிலாக ஒரு குட்டை கட்ட ரூ. 50,700 அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதாக பொதுப் பணித் துறை எஞ்சினியர் மூலமாக அறிந்தேன். ஏற்கனவே திட்டமிடப்பட்ட அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் குறைந்தபட்சம் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் வரை பாசன வசதி பெற முடியும். அந்த வகையில் அந்த அணைக்கட்டைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேரலுமாமப்பட்டி அணையில் இருந்து வேடப்பட்டி சுண்ணாம்பு வழியாக கால்வாய் முத்தன்னை குளத்திற்கு வருகிறது. அதில் 41 மதகுகள் இருக்கின்றன அதில் 20 மதகுகள் மூலந்தான் அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் பாய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. 21 மதகுகள் மண்ணடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த மதகுகளைப் பராமரிப்பு செய்து அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் நஞ்சை நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் போகும் படி வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 2]

[திரு. என். மருதாசலம்]

குளமோ, வாய்க்காலோ இல்லாவிட்டாலும் அந்தப் பகுதியில் நொய்யல் நதித் திட்டம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்த நதி பேரூர் வழியாக வந்து கொண்டிருக்கும்போது அதிலே எந்த விதமான பராமரிப்பும் கிடையாது. 20 வருஷ காலமாக எந்த வித பராமரிப்பும் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த நதி பெருக்கெடுத்து வந்தால் இருபகுதியில் இருக்கும் தோப்புகள் செழிப்படைந்து நன்றாக இருக்கும். இந்த நொய்யல் நதியை மராமத்து செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வழுக்குப் பாதையில் அரசாங்கம் ஒரு பாலம் கட்டியிருக்கிறது. அது இன்றைக்குக் கண்காட்சிப் பாலமாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர பயன்படுத்த முடியவில்லை. பாலத்தின் அந்தப் பக்கத் திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் தனிப்பட்ட சொந்தக்காரருடைய பூமியின் மேல் போக வேண்டும். அவர் விடமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார். பாலத்திலிருந்து அரை பர்லாங் தூரத் திற்குத்தான் தடம் வேண்டும். அந்தத் தடத்தை உடனடியாக எடுக்க பெருவழித்துறை எஞ்சினியருக்கு உத்தரவிட்டு வழி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

பெருவழித் துறையில் சோடு வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் ஐந்து வருஷம், பத்து வருஷமாக வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு காஷுவல் லீவ் சிக் லீவ் ஒன்றும் கிடையாது. அவர்களை என்றைக்கு வேண்டுமானாலும் போகச் சொல்லலாம், என்றைக்கு வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அவர்களை நிரந்தரக் கூலிகளாக ஆக்கி அரசாங்கம் கொடுக்கும் சலுகைகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயப் பண்ணையில் வேலை செய்யும் ஏழை விவசாயக் கூலிகள் ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய்க்கு வேலை செய்கிறார்கள். வெளியிலே கொடுக்கும் மூன்று, மூன்றரை ரூபாயை அரசாங்கப் பண்ணையில் வேலை செய்யும் கூலிகளுக்கும் கொடுப்பதோடு கூட அவர்களை நிரந்தரக் கூலிகளாகவும் ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குனியாழுத்தூர் பள்ளிக் கட்டடம் கட்ட ஐந்து ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கிருக்கும் மக்கள் 11,000 ரூபாய் வசூல் செய்து கல்வி இலாகாவுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த ரூபாய்க்கு மேல் அவர்களால் வசூல் பண்ண முடியாத நிலை இருப்பதால் உயர்நிலைப்பள்ளிக் கட்டடத்தை அரசாங்கமே கட்டிக் கொடுப்பதன் மூலம் அந்தப் பகுதி மக்களுக்குக் கல்வி வசதி செய்து தரவேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்). இதைப் பற்றிக் கல்வி மானியத்தில் பேசும்போது கூறுங்கள்.

[1971 சூலை 2]

திரு. என். மருதாசலம் : இந்த மாதிரி நல்ல தாரியங்களைச் செய்வதால் அந்தப் பகுதி மக்கள் நல்ல பயன் அடையமுடியும். ஆகையால் இந்த முறையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. நா. நாச்சிமுத்து : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் பொதுப் பணி மானியத்தை வரவேற்றுப் பேசுவதில் நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

மற்ற மானியங்களின்மீது செலவு செய்யப்படுவது எப்படி இருந்தாலும் இந்த மானியத்தின் மூலம் செலவிடப்படுகின்ற பணம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு நேரடியாகப் பயன்படுகிறது. சிறப்பாக, சிறுபாசனத் திட்டத்திற்காக 252 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. இந்தச் சிறப்பு சிறுபாசனத் திட்டத்தின்கீழ் ஆறுவகை பணிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஊற்று நீர் மட்டத்தை உயர்த்துவதற்கென்று ஒரு வகை பணிக்கு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதி ஒட்டன்சத்திரம் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த வகையான பணியைச் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல நூறு சதுர மைல் பாப்புள்ள அந்தப் பகுதியில் 1,500 ஏக்கருக்குக் குறைவாகத்தான் நஞ்சைப் பாசனம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வறண்ட பகுதிகளில் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களைச் சிறப்பாகச் செய்யவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரை பெரிய ஆறுகள் கிடையாது. சிறு சிறு காட்டு ஆறுகள்தான் இருக்கின்றன. இப்போதுள்ள பரப்பலாறு திட்டத்தில் கூட எங்கள் பகுதிக்கு கொஞ்சம் நீர்தான் வழங்கப்பட்டு பாசனத்திற்குப் பயன்படும் என்று அறிகிறேன்.

அதேபோல் மற்ற ஆற்றுத் திட்டங்களில்கூட எங்கள் தொகுதி பயனடையவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். இப்போது பழனிப் பகுதியில் எடுத்து வேலை செய்யப்படும் பாலாறு—பொறந்தலாறு திட்டத்தில் ஏற்கெனவே சர்வே செய்யப்பட்டபடி சண்முகா நதிக்கு வலது புறம் இருக்கும் நிலங்களுக்கு பாசனம் வழங்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருந்தது. அதற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட சர்வேக்களில் அந்தப் பகுதி விடப்பட்டு, ஆற்றுக்கு மேல் பகுதியை மட்டும் பாசனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, முன்பு செய்யப்பட்ட முறையிலேயே அந்த ஆற்றுக்கு கிழக்கே உள்ள பகுதிகளுக்கும் நீர் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வரதமாநதி திட்டத்தின் மூலமாக, ஒட்டன்சத்திரம் பகுதிக்கு நீர் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஒட்டன்சத்திரம் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த சிறுபாசனத் திட்டத்தை செயல்படுத்தும்போது பல இடையூறுகள், நிர்வாகத்

1971 ஆலை 2]

[திரு. நா. நாச்சிமுத்து]

துறையில் ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக நான் பார்ப்பது இந்தத் தொகுதியில்தான் ஒரு வேலையை எடுத்துக் கொண்டால் அதற்கு ஒரு டன் உணவு தான்யத்திற்கு இத்தனை ரூபாய் செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்று இருந்து, அதற்கு மேல் செலவழிக்கப்படுவதாக இருந்தால், அந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்த முடியாது என்று கூறிவிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட முறையை மாற்றி விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இன்று எல்லாவோ விலைவாசிகள் ஏறி இருக்கின்றன. அப்படி விலைவாசிகள் ஏறி இருக்கும் காலத்தில்கூட முன்பு போட்ட விகிதாசாரத்தையே கணக்கில் கொள்ளாமல் அந்த விகிதாசாரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இப்போது எஸ்.சு. அவர்களுக்கும், சி.சு. அவர்களுக்கும், ஈ.சு. அவர்களுக்கும், ஏ.சு. அவர்களுக்கும் இவ்வளவு ரூபாய்வரை தான் மதிப்பீடுகளை ஒப்பளிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அந்தத் தொகையை உயர்த்தவேண்டும். தேவை இல்லாமல் அடிக்கடி சி.சு. ஆபீசுக்கு அதிகமாக மதிப்பீடு கட்டுகளை அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. இது காலதாமதத்தை ஏற்படுத்துகிறது. மேலும், இப்படிப்பட்ட வேலைகளைச் செய்யும்போது, இன்ஜினீரின் பகுதிக்கும், வருவாய்த்துறைப் பகுதிக்கும் மிகவும் தொடர்பு ஏற்படவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் மதிப்பீடுகளைத் தயாரித்துக் கொடுத்தாலும் வருவாய்த்துறையில் இருப்பவர்கள் குன்கான்ஸ் கொடுக்கவில்லை என்றால், அந்தத் திட்டங்கள் செய்யப்படாமல் வைக்கப்படுகின்றன.

நீண்ட நாட்கள் ஆகிவிடுவதால் விலைவாசிகள் ஏறி விடுகின்றன. அதனால் மறு மதிப்பீடுகள் போடவேண்டி இருக்கிறது. மறு மதிப்பீடு போட மறுபடியும் காலதாமதம் ஆகிறது. இப்படிப்பட்ட வீணான சிரமங்கள் தேவை இல்லாமல் அதிக அளவில் இருப்பதால், அதை நீக்க விரைவாக தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பு நல்கிய தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

* திரு. க. பழனிவேலன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்த 1971-72-க்கான பாசனத் துறை மான்ய கோரிக்கையை வரவேற்று என் தொகுதியின் சில கோரிக்கைகளை இம்மாமன்றத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

வரகூர் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், வேப்பூர், ஆலத்தூர் ஆகிய ஒன்றியங்களை தன்னகத்தே அடக்கியதாகும். வேப்பூர் ஒன்றியத்தின் சிறப்பான பகுதி, வடக்கலூர் பிரிக்காவாகும். இந்தப் பகுதியில் பாசன வசதியை பெருக்குவதற்காக, இங்கே உள்ள 8 பொதுப்பணித் துறை ஏரிகளில் தூர் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த 20-25 ஆண்டுகாலமாக அந்த ஏரிகளில் தூர் எடுக்கப்படவில்லை. இந்த ஏரிகளில் தூர் எடுக்கப்பட்டால், அந்தப் பகுதியில் உள்ள நிலங்களுக்கு சுமார்

[திரு. க. பழனிவேலன்]

[1971 சூலை 2]

5000 ஏக்கர் நிலத்திற்கு நல்ல பாசன வசதி கிடைக்கும் என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தப் பகுதியில் உள்ள ஓக்ளூர் ஏரிக்கு மட்டும் வெள்ளாற்றின் குறுக்கே உள்ள தொழுதூர் அணையிலிருந்து ஒரு கண்வாய் மூலமாக தண்ணீர் வருகிறது. அத்தியூர், கீழமத்தூர், சீகூர், கைப்பரம் பனூர், வயலூர் ஆகிய ஏரிகளுக்கு மழை நீரைத்தவிர வேறு வழியில்லை. அதனால் அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் கிராம மக்கள் மழை காலங்களில் மணல் அணையைப் போட்டு ஏரிகளை நிரப்ப முயற்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த மணல் அணைகளும் வெள்ளத்தால் உடைந்து விடுகிறது. இதனால் அந்த மணல் அணையைக் கட்ட முயற்சி எடுத்த 100 ஆட்களின் உழைப்பு வீணாவதோடு, பாசனத்திற்கு உபயோகமாக இருக்கும் மழை நீரும் வீணாகப் போய்விடுகிறது. எனவே, தொழுதூர் அணையிலிருந்து புதிய கண்வாய் அமைத்து மேற்கூறிய ஏரிகளை நிரப்ப வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரகூர் தொகுதியில் பெரும்பாலும் ஓடைகள் தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆனைவாரி ஓடை, உப்பு ஓடை, நல்லோடை, பெருமத்தூர் ஓடை ஆகியவைகள் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும். மேற்கூறிய ஓடைகளை எந்தெந்த இடத்தில் தேக்கினால் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள ஏரிகளை நிரப்பலாம் என்பதை எஸ்.எம்.ஐ.பி. திட்டத்தில் எடுத்துக்கொண்டு ஆய்வு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனைவாரி ஓடையைத் தேக்கி பெரிய வெண்மணிக்குப் பக்கத்தில் சுமார் 600 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலங்களாக உள்ள கருங்குளத்து திடலில் ஏரி அமைக்கலாம். அல்லது குளப்பாடிக்குப் பக்கத்தில் ஏரி அமைக்கலாம். இந்தத் திட்டம் நிறைவேறினால் சின்ன வெண்மணி, பெரிய வெண்மணி, குளப்பாடி ஆகிய கிராமங்களிலுள்ள சுமார் 2,000 ஏக்கர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெறும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டி, அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நல்லோடையை குறும்பலூருக்குப் பக்கத்தில் தேக்கினால் சின்னூற்றில் வீணாக விழுகின்ற தண்ணீர் நன்னை ஏரி, வேப்பூர் ஏரி, கல்லைப்புத்திர ஏரி, ஓலைப்பாடி ஏரி ஆகிய ஏரிகளுக்கு பாசன வசதி பெருகி சுமார் 1,000 ஏக்கர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெறும். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தையும் அரசு ஆய்வு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நல்லூரிலிருந்து புறப்படும் உப்பு ஓடையில், ஓக்ளூர், அத்தியூர், ஆகிய பொதுப்பணித் துறை ஏரிகளின் வடிவால் நீரும், மழை நீரும் கலந்து ஓடி காளிங்கராயநல்லூர் கிராமத்துக்குப் பக்கத்தில் உள்ள சின்னூற்றில் வீணாக விழுகிறது. அந்த ஓடையை அத்தியூருக்கும், வயலூருக்குமிடையில் தேக்கி வயலூர் பொதுப்பணித் துறை ஏரியை நிரப்பினால் சுமார் 500 ஏக்கர் நிலங்களில்

1971 சூலை 2]

[திரு. க. பழனிவேலன்]

மூன்று போக சாகுபடி செய்யலாம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், சின்னோடையை காடூர் கிராமத்திற்குப் பக்கத்தில் தேக்கி அரியலூர் தாலுக்காவைச் சேர்ந்த பாடையூர், நம்மங்குளம், பழமலைநாதபுரம் ஆகிய ஏரிகளுக்குக் கால்வாய் மூலம் தண்ணீர் எடுத்து வருவதற்கு ஏற்பாடாகி வருகிறது. அந்த ஏரிகளிலிருந்து சுமார் 1 பர்லாங்கு தொலைவில் உள்ள என்னுடைய தொகுதியைச் சார்ந்த கிரியப்பட்டு ஏரிக்கும் சேர்த்து கால்வாய் வெட்டினால், அதன் மூலம் சுமார் 300 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்க வழி செய்யலாம். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தையும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆலத்தூர் ஒன்றியப் பகுதியில், நக்க சேலத்தில் ஒரு புதிய ஏரி அமைக்க வேண்டுமென்று 10 ஆண்டுகாலமாக அந்தப் பகுதி மக்கள் கோரி வருகிறார்கள். அதை நிறைவேற்றித் தர இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் வேப்பூர் ஒன்றியத்தில் இருக்கும் சாலைகள் மிகவும் பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கின்றன. முக்கிய நெடுஞ்சாலைகளுக்கு இணைப்பாக இருக்கும் சாலைகளை யாவது அரசாங்கம் கிறப்பு மாடப் பிட்டத்தில் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குன்னம்-வயலப்பாடி, தேவையூர்-செந்துறை, வேப்பூர்-ஒசூர் சாலை, பெண்ணக்குளம்-புதுவேட்டக் குடி ஆகிய சாலைகளை உடனடியாக சரணக்கல் போட்டுத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் கீழ் வரும் சாலைகள், அதற்கு அளிக்கப்படும் மான்யங்கள் குறைவாக உள்ளதால், அதைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குன்னம்-வயலப்பாடி (வழி வேப்பூர்) சாலையை மாநில நெடுஞ் சாலையில் சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆலத்தூர் ஒன்றியத்தில், ஆலத்தூர்-அரியலூர் சாலைக்கு தார் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலமாத்தூர்-செந்துறை சாலையை கிழமாத்தூர். கோவிந்தா புரம் வழியாக புதிதாக அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல, குன்னம்-கிழப்பழூர் சாலையை ஆதனூர், இலுப்பைக்குடி, சில்லக்குடி வழியாக புதிதாக அமைத்துத் தர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாலங்கள், அணைகள் போன்றவற்றை அமைப்பதில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குச் சிரமமாக இருப்பதால், அரியலூர்-ஆலத்தூர் சாலையில், இலுப்பைக்குடிக்கும் பிளமிசைக்கும் இடையில் மருதை

[திரு. க. பழனிவேலன்]

[1971 சூலை 2]

யாற்றில் ஒரு பாலம் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெண்ணக்கோணம்-புதுவேட்டக்குடி சாலையில் சின்னாற்றில் பாலம் கட்டித்தருவது மிகவும் அவசியமானது என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருச்சி மாவட்டம், வரகூர் தொகுதியிலுள்ள வடக்கலூர் பிரிக்காவில் உள்ள நன்செய் பகுதிகளில் விளையும் கரும்பு தென்னாற்காடு மாவட்டம் விருத்தாசலம் வட்டத்திலுள்ள பெண்ணாடம் அருணா சர்க்கரை ஆலைக்குக் கொண்டு போக திட்டக்குடி-மாத்தூர் சாலையில் வெள்ளாற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வடக்கலூர், வரகூர் பிரிக்காவில் விளைகின்ற நிலக்கடலை, எள், கம்பு ஆகிய தானியங்கள் விற்பனைக்காக விருத்தாசலம் சந்தைக்குத் தான் செல்ல வேண்டும். வரகூர், வடக்கலூர் ஆகிய பிரிக்காக்கள் பெரும்பாலும் பாசன வசதி இல்லாத புஞ்செய், மாளுவாரி நிலங்களையுடைய பகுதியாகையால், நெல், உளுந்து, பயிறு போன்ற உணவுப்பொருட்கள் விருத்தாசலம், சிதம்பரம் ஆகிய வட்டங்களிலிருந்து கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. வெள்ளாற்றின் வட கரையிலுள்ள மங்கலூர் தொகுதியில் விளையும் சோளம், மிளகாய் விளைபொருட்களை விற்பனை செய்ய அரியலூர் சந்தைக்குத் தான் கொண்டு வரவேண்டும். பேருந்துகளின் போக்கு வரத்தைப் பொறுத்தவரை இந்தப் பாலம் கட்டினால் தஞ்சாவூருக்கும் சென்னைக்கும் உள்ள தொலைவு சணிசமாகக் குறையும். இதற்கு ஏதுவாகும் வகையில் திருமானூரையும் (திருச்சி மாவட்டம்) விளாங்குடியையும் (தஞ்சை மாவட்டம்) இணைக்க கொள்ளிடம் ஆற்றின் குறுக்கே பாலம் கட்டப்படுகிறது. எனவே திட்டக்குடிக்கு அருகில் வெள்ளாற்றுப் பாலத்தை உடனடியாகக் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. டி. வி. சம்பத் : பேரவை மாற்றுத்தலைவரவர்களே, இந்த மான்யக்கோரிக்கை மீது பேசுகிற வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் கிழத் தஞ்சை பகுதியில் இந்த நீர்ப்பாசன-பொதுப்பணித் துறை எத்தகைய சிறப்பாக பணியாற்றி இருக்கிறது என்று என்னுடைய தொகுதி மக்கள் மிகவும் பாராட்டுகிறார்கள். மாற்றுகட்சித் தோழர்களும் பாராட்டுகிற அளவுக்கு இந்த அரசு பொதுப்பணித் துறை சிறப்பாகச் செயலாற்றி இருக்கிறது.

சீர்காழி வட்டத்தில் உப்பனாற்றில் ஒரு மேம்பாடு திட்டத்திற்காக சுமார் ரூ. 2,04,000 இந்த ஆண்டு இந்த அரசு ஒதுக்கி இருக்கிறது. அதே போல சீர்காழி வட்டத்தில் வடிகால் வசதிக்காக—உப்பனாற்றின் மேம்பாட்டுக்கு ரூ. 4,65,000 இந்த ஆண்டில் ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். என்னுடைய

1971 சூலை 2]

[திரு. டி. வி. சம்பத்]

மாவட்டத்தில் அடிக்கடி ஆசல்ட், செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதங்களில் பெய்யும் பேய் மழை காரணமாக கடல் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு, என் தொகுதியாகிய செம்பனர்கோவில் பகுதியில் கடல் நீர் புகுந்து விடுவதால், விவசாயத்தை அது மிகவும் பாதிக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் கடல் நீர் புகுந்துவிடுவதால், கடலோரப் பகுதியாகிய பூம்புகாரிலிருந்து தரங்கம்பாடி வரையில் தடுப்புச் சுவர் எழுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் இரண்டு ஏரிகள் இருக்கின்றன, திருவாவி, பெருந்தோட்டம் என்று. இந்த இரண்டு ஏரிகளிலும் 40,000 ஏக்கர் வரையில் பாசனவசதி இருக்கிறது. அந்த ஏரிகளில் தனியார்கள் தங்களுக்குச் சொந்தம் இருப்பதாகச் சொல்லி, ஆங்கே ஆக்ரமித்துக் கொண்டு, உள்வாயில் விவசாயம் செய்து கொண்டு இருப்பதன் காரணமாக ஏரிகள் மேடிட்டுப் போயிருக்கின்றன. அதையும் இந்த அரசு கவனித்து, அந்த ஏரிகளை ஆழப்படுத்தவும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த ஏரிகளை ஆழப்படுத்த வேண்டும் என்று அங்கு வருகை தந்த அமைச்சரிடமும் சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த ஏரிக் கரைகளில் தென்னங்கன்றுகளை வைத்துப் பயிர் செய்தால் அதனால் அதிக வருமானமும் வரும். அப்படி ஏரிகள் ஆழப்படுத்தப் படுவதால் அங்கே மீன்களை வளர்த்தால், அதனாலும் அதிக லாபம் கிடைக்கும்.

எங்கள் பகுதியில் உப்பனார் என்ற வடிகால் ஆறு இருக்கிறது. அதற்குப் பாலம் கட்டவேண்டும். முந்தைய அரசு கட்டமுடியாமல் விட்டு விட்டார்கள். இப்பொழுது நம்முடைய அரசுமீது மக்கள் நம்பிக்கை வைத்திருப்பதன் காரணமாக அந்தப் பாலத்தை பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்கள் இந்த ஆண்டில் இல்லா விட்டாலும் கூட, அடுத்த ஆண்டிலாவது கட்டித்தரவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் என்னுடைய பகுதியில், பல இடங்களில் வடிகால் வசதியில்லாமல் குறைபாடாக இருந்ததால், அங்கெல்லாம் நம் அரசு தண்ணீர் வழங்கச் செய்திருக்கும் ஏற்பாடுகளை மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்களால் அவையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நீர்ப்பாசன மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு பெற்றமைக்கு என் நன்றியையும், வணக்கத்தையும் முதற்கண் தெரிவிக்கிறேன்.

இந்தத் திட்டத்திலே புதிய 9 நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காக ரூ. 235 லட்சமும் குடிநீர் வாரியத்திற்காக ரூ. 18.43 கோடியும் ஒதுக்கியிருப்பது உள்படியே பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும்.

1971 சூலை 2]

[திரு. அ. தேவேந்திரன்]

இன்னும் குறிப்பாகச் சொன்னால், என்னுடைய தொகுதியான நன்னிலம் வட்டத்தில் வடிகால் அமைக்க ரூ. 136 லட்சம் ஒதுக்கி இருப்பதையும் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த 'மாடர்னைசேஷன்' ஸ்கீம் என்கிற திட்டத்தை நம்முடைய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரும், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரும் மத்திய சர்க்காரோடு போராடி, அதற்காக திட்டக் கமிஷனில் அனுமதி வாங்க வேண்டும் என்று வேண்டுமோ தெரிவிக்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்குச் சொந்தமான சாலைகள் வசதிக் குறைவாக இருக்கின்றன. நான் இதற்கு முந்தைய வட்டத்திலேயும் சொன்னேன். என்னுடைய தொகுதி ரோடுகள் பழுது அடைந்திருப்பதால், அங்கே மக்களுக்குப் போக்குவரத்து இல்லாமல் அவர்கள் பெரும் அவதிக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலுள்ள சாலைகளையெல்லாம் நெடுஞ்சாலைத் துறையினரே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய நன்னிலம் தொகுதியில் ஓடும் ஆறுகளுக்கெல்லாம், 'எர்த் ஓர்க்', 'கல்வர்ட்', என்றெல்லாம் பல காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், அது ஒரு கடைமடைப் பகுதியான தொகுதி, அந்தத் தொகுதியில் கண்டிராக்டர்கள் காலந்தாழ்த்தி வேலைகள் செய்வதால், தண்ணீர் வந்த பிறகு எந்த வேலையும் செய்ய முடிவதில்லை. சரியான காலத்தில் செய்வதில்லை, தண்ணீர் வருவதற்குள் வேலை முடியாததால், தடைபட்டுப் போகிறது. அப்படிப்பட்ட வேலைகளையெல்லாம், தண்ணீர் இல்லாத கோடைக்காலங்களில் விரைவாகச் செய்து முடிக்க வேண்டும். அதற்கு அரசு துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், என்னுடைய தொகுதியில் வாஞ்சூர் போன்ற இடங்களில் ஒரு குடம் தண்ணீர் பத்து காசுக்கு வாங்கும் அவல நிலை இருக்கிறது. பனங்குடி போன்ற இடங்களுக்குக் குடிநீர் சேகரிப்பு நிலையங்களைக் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவில் திருமாளம், அம்பல் போன்ற இடங்களில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், ரூ. 6,000, ரூ. 8,000 பாக்கி இருப்பதாகச் சொல்லி அவதிப்படுகிறார்கள். காரணம் தண்ணீர் வரும் காலங்களில் வெள்ளம் வந்து பயிர்கள் மூழ்கிவிடுகின்றன. ஒரு ஏக்கருக்கு 4, 5 கலம் தான் வெள்ளாளம் நடந்திருக்கிறது என்றெல்லாம் என்னிடத்தில் மகஜர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புவது, அந்தப் பகுதிகளில் வடிகால், பாய்ச்சல் சீரமைப்புச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிழத் தஞ்சையையும் கொங்குஞ்சேரியையும் சேர்க்கும் பாலத்தை உடனடியாகச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நதி நீர் ஒப்பந்தத்திற்கு நம் அரசு

1971 சூலை 2]

[திரு. எம். அபுசாலி]

மேற்கொள்ளவிருக்கும் காரியங்களுக்கு என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாவிதமான ஒத்துழைப்பையும் தருவோம் என்று சொல்லி, சட்ட மன்ற விடுதியிலும் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு அதிகமாக இருக்கிறது, அதையும் தீர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து, முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். ஏ. அபுசாலி : தலைவர் அவர்களே, பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மாலியங்களை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், வெள்ளாற்றில் வெள்ளம் வருவதால் மீராநூர் பகுதியில் உடைப்பு எடுத்து, 10, 15 கிராமங்கள் பாழடைகின்றன. 10,000 ஏக்கருக்கு மேல் நிலங்களில் வருவாய் இல்லாமல், ஏழை எளிய மக்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறையும் உடனடியாக இந்த ஆண்டிலேயே தீர்க்க ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். புவனகிரி தொகுதியில், பரங்கிப்பேட்டைப் பக்கத்தில், கடலூர் வரையில் கடலோரப் பகுதியில் 5, 6 கிராமங்கள் பெரிய கிராமங்களாக இருக்கின்றன. அந்தக் கிராம மக்கள் பஸ்ஸுக்கோ, அல்லது ஒரு ஹாஸ்பிடலுக்கோ வரவேண்டும் என்றால், நடந்தேதான் வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஒரு பஸ் வசதி செய்து கொடுக்காவிட்டாலும், வண்டி போகக்கூடிய அளவில் ரோடு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு, சேத்தியாத் தோப் பிற்று மேற்கில் அகர ஆலம்பாடி வரை 15, 16 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு ரோடு வசதியே கிடையாது. அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். ரோடு போடும் இடத்தில், ஏற்கனவே இருந்த பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தின் தலைவர், யூனியன் மூலமாகப் போடவேண்டும் என்று போட்டதற்கு இணங்க, அவர்கள் தன்னுடைய நிலத்தில் ரோடு போடுவது, அப்படிப் போடக்கூடாது என்று தடுத்து விட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டு, ரோட்டைப் போட்டுத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீராணம் ஏரியில் தண்ணீர் எடுத்து, சென்னைக்குக் கொண்டு வரும்போது, காட்டுமன்னார்கோவில் தொகுதி, சிதம்பரம் தொகுதி, புவனகிரி தொகுதி ஆக மூன்று தொகுதியில் உள்ள 5 லட்சம் பேர்கள் வசிக்கும் பகுதிகளுக்கும் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்க ஏரியை அகலப்படுத்திக் கொடுத்து, வழக்கம்போல், எங்களுக்கு கொடுக்க ஏரியை ஆழப்படுத்திக் கொடுத்து, வழக்கம்போல் எங்களுக்குத் தண்ணீரை வைத்துவிட்டு, மேற்கொண்டு உள்ள தண்ணீரைமட்டும் சென்னைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று மிகத் தாழ்மையோடு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. அபுசாலி]

[1971 சூலை 2]

இந்த காட்டுமன்றார்குடியிலிருந்து சிதம்பரம் போகும் ரோடு 16 மைல் இருக்கிறது. அந்த ரோடில் காலை 3½ மணியிலிருந்து இரவு 12 மணி வரைக்கும் பஸ் போக்குவரத்து இருக்கிறது. அதாவது தினசரி 136 சிங்கிள் ஓடுகிறது. ஒரு வண்டி போனால் மற்றொரு வண்டி வருவதற்கு இடமில்லாமல் இருக்கிற காரணத்தால் பெரிய இழப்பு, நஷ்டம் ஏற்பட்டு ஆக்ஸிடென்ட் நடக்கிறது. நேற்று முன் தினம் கூட ஒரு ஆக்ஸிடென்ட் நடந்து ஒருவர் இறந்து விட்டதாக எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. எனவே அதை அகலப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்தில் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லி அமர்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவர் அவர்களே, பொதுப் பணித்துறையின் பாசனத் திட்டத்தின்படி சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிற கோரிக்கைகளின் பெயரிலே சில கருத்துக்களை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்திலுள்ள எல்லா நதிகளிலும் இருக்கிற நீர்களைப் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தி ஆகிவிட்டது என்ற அடிப்படையில் இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பயன்படுத்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றினாலும் பல்வேறு பகுதிகள் இன்னும் வரட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால், போதுமான திட்டங்கள் இல்லாத காரணத்தால் எந்தப் பகுதிகள் பாசன வசதி கொடுக்கப்பட முடியாமல் இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். காரணம் பல்வேறு விதங்களில் நாம் போடுகிற முதலீடுகள், விவசாயத் திட்டங்களில் நாம் போடுகிற முதலீடுகள் நல்ல முறையில் பயன்படாவிட்டால் எல்லாம் வீணாகி விடும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் கோவை மாவட்டம் வரட்சிப் பகுதி நிறைந்த மாவட்டமாக இருக்கிறது. பரம்பிக்குளம் ஆளியார் திட்டம் பூர்த்தியாகி இருக்கிறது. அதில் 2 லட்சத்து 40 ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கொடுக்கப்படுகிறது. அது போக பாக்கி இருக்கிற பகுதிகள் கிணற்றை நம்பி இருக்கிற பகுதிகள். மழை இல்லாத காரணத்தால் அந்தப் பகுதிகளிலெல்லாம் கிணறுகளை ஆழமாகத் தோண்டியும் தண்ணீர் இல்லாது விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளுக்கு என்ன திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லி இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பல யோசனைகளைச் சொல்லி இருக்கிறோம். கோள அரசாங்கத்தோடு பேசி பாண்டியாறு-புன்னம்புழா திட்டத்தைச் சுமுகமாகப் பேசி நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று அமைச்சரிடம் கூறியிருக்கிறோம். ஆனால் அது சம்பந்தமாக கோள அரசாங்கம், தமிழக அரசாங்கம் வரம்பு மீறிப் போய்விடும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. பாண்டியாறு-புன்னம்புழா கடலூரில் உற்பத்தியாகி 'நிலாம்பூர்' வழியாகச் சென்று அரசிக்கடலில் போய் விடுகிறது. ஆனால் அதைக் கோள அரசாங்கம் 5 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு அனைத்து கட்டி விவசாயம் செய்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தண்ணீர் எங்களின் விவசாயத்திற்குத்

1971 சூலை 2] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

தேவையில்லை என்று அங்குள்ள விவசாயிகள் சொல்கிறார்கள். அந்தத் தண்ணீரைத் தமிழகம் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் ஏதோ காரணம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநிலத்திற்கு மாநிலம் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் தீர்வு காண முடியாமல் இருக்கிற காரணத்தால், இதன்மூலம் இந்தத் தேசத்தில் அது ஒரு புதிய பிரச்சனையைக் கொண்டு வந்தால் அது எப்படித் தீரும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளில் மத்திய அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி எவ்வளவுதான் இல்லாமல் எந்தெந்தப் பகுதிக்கு அந்தத் தண்ணீர் பயன்படுத்தப் படவேண்டும் என்று பார்த்து ஆவன செய்யவேண்டும். கேரள அரசாங்கம் அந்தத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தினால் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் பயன்படுத்த முடியாவிட்டால் நம்முடைய பகுதியில் உற்பத்தியாகிற காரணத்தால் நாம் நம்முடைய விவசாயத்திற்கு அந்தத் தண்ணீரைக் கேட்பதற்கு தயாயம் இருக்கிறது. பறக்கிறதைப் பிடிக்கப்போய் இருக்கிறதை விட்ட கதை போன்று வராமல், தமிழகம் பாதிக்கப்படுகிற நிலைமை வராமல் இந்த இந்திய அரசாங்கம் அதைப் பார்த்துக்கொண்டு வந்தால் இந்த நிலைமைக்கு ஒரு அரசியல் சூழ்நிலையில் தீர்வு காண வேண்டி வரும் என்று சொல்லி, மத்திய அரசாங்கம் இதற்கு விரைவான ஒரு முடிவைக் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பொள்ளாச்சிப் பகுதியில் மழை அதிகமாக இருக்கக்கூடிய பிரதேசத்தில் தீர்ப்பாசனம் செய்துகொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. மழை அதிகமாக பெய்திற காரணத்தால் அந்தத் தண்ணீரை வரட்சிப் பகுதிகளுக்குக் கொண்டு போங்கள் என்று அந்த விவசாயிகள் சொல்லுகிறார்கள். அதை அரசாங்கத்திடம் வேண்டுமென்றாலும் நாங்கள் சொல்லுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை அமைச்சர் அவர்களிடம் நான் ஒரு மகஜர் மூலம் தெரிவித்து இருக்கிறேன். அந்தப் பல்லடம் பகுதிக்கு இந்தத் தண்ணீரைக் கொடுக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 10,000 ஏக்கருக்கு விலக்களிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி யாரும் என்னிடம் சொல்லவில்லை. அப்படி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 10 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு விலக்கு செய்யப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால் எனக்கு ஒரு ஆட்சேபணையும் கிடையாது.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவர் அவர்களே, பொள்ளாச்சி விவசாயிகள் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு தீர்மானம் போட்டு என்னிடம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதன் பேரில் தான் நான் மகஜர் அளித்திருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்போது அனியாறு திட்டம் நிறைவேறியதன்மூலம் 20 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு பி.ஏ.பி. கால்வாய்மூலம் பாசன வசதி கிடைக்கும். ஆனால் ஏற்கனவே போட்ட நிலத்திற்குத்தான் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் வரட்சி மிக்க பல்லடம் பகுதிக்கு பி.ஏ.பி. வாய்க்கால்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1971 சூலை 2]

மூலம் 1,000 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி செய்ய திட்டம் தீட்டியும் அத் திட்டத்தை நிறுத்தி விட்டு அதைத் தூரமாகக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். அதையாவது செய்து தரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **புலவர் சி. பழனிசாமி:** மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் மான்ய கோரிக்கையின் பெயரில் என்னைப் பேச அனுமதித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்று என் தொகுதியில் ஏறத்தாழ 2 கோடியே 56 லட்சம் செலளில் பாலாறு-புரந்தலாறு அணை கட்ட திட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அத்தத் திட்டத்தால் பயன் அடையக்கூடிய ஏறத்தாழ பல ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளின் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து எங்கள் தொகுதியில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய வரதமாநதி, பச்சை ஆறு, குதிரையாறு திட்டங்களாகும். இதில் வரதமாநதித் திட்டம் நீண்ட நெடுங்காலமாக, அதாவது ஏறத்தாழ 67 ஆண்டுகளாக, வெள்ளைக்காரன் ஐக்கிராலத்திலிருந்தே இந்த அணைத் திட்டத்தைக் கட்டவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை வலியுறுத்திக் கொண்டு வருவதாக என் தொகுதியிலுள்ள முதியோர்கள் கூறிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

எனவே, இந்த வரதமாநதி அணைக்கட்டுப் பகுதியை கடந்த மாதம் 16-ஆம் நாள் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களை அழைத்துச் சென்று அங்கே அந்த இடத்தைப் பார்வையிடச் செய்தோம். அப்போது உடன் வந்திருந்த பொறியியல் வல்லுநர்கள் அவ்வணைக்கட்டுத் தட்டிவதற்கான நல்ல சூழ்நிலை இருப்பதாகக் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். ஏறத்தாழ 5 ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பயன்படக்கூடிய நல்ல விரிவான பாசனத் திட்டத்தைச் செய்து தரும்படி பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களை விரும்பி வேண்டிக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்து இந்த அணைக்கட்டு பகுதியிலிருந்து இந்த பாப்பன்வாய்க்கால் பாசனம் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது. அனால் இந்த வாய்க்கால் இன்றைக்கு மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த பாப்பன் வாய்க்காலை அழப்படுத்தியும் அகலப்படுத்தியும் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு அந்த பாப்பன் வாய்க்காலில் மணல் சென்று விழுந்து விடாமல் குறுக்கு ஓடைகளுக்கு நீர் மட்டங்கள் கட்டிக் கொடுக்கவும் ஏற்கனவே இருக்கும் நீர் மட்டங்களை உயர்த்திக் கட்டிக் கொடுக்கவும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த வாய்க்கால் பகுதியில் உள்ள 21 மடைகளுக்குச் 'சட்டர்கள்' போட்டுத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதன் இரு கரைகளிலும் ஆக்கிரமித்து உள்ளவர்கள் மண்ணை வெட்டி வாய்க்கால் வழியில் போட்டு விடுவதால் நீர் ஓட்டம் இல்லாமல் தடைப்படுகிறது. ஆகவே, இரு கரைகளிலும் உள்ள ஆக்கிரமிப்பாளர்களை உடனடியாக வெளியேற்ற வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1971 சூலை 2]

[திரு. புலவர் சி. பழனிசாமி]

அடுத்து, என் தொகுதியில் குளங்கள் பல ஆண்டுகளாக வெட்டி எடுக்காமல் மேடாக இருக்கின்றன. பாப்பன்னுளம், ஐயன்குளம், பெரியகுளம், பட்டிக்குளம் முதலியன கடந்த 17 ஆண்டுகளாக வெட்டி எடுக்கப்படாமல் மேடாக உள்ளன. இந்தக் குளங்களை வெட்டி எடுக்கவும் ஆழப்படுத்தவும், மதகுமனை எல்லாம் அமைத்து ஷட்டர் போட்டுத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அரசாங்க அனுமதி இல்லாமல் ஆறுகளிலும் வாய்க்கால்களிலும் ஆயில் இன்ஜின், விசை மோட்டார்கள் போன்றவற்றை வைத்து சிலர் தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதையும் தடை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்காக நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. சோ. கருணேநாதன் : பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பொதுப்பணித்துறைக்கான மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மேட்டுப்பாளையம்-கூனூர் சாலையில் இரு பக்கத்திலும் மாங்கள் நடவேண்டும். அப்படி நடுவது கண்ணுக்கு அழகு, சாலைக்கு உறுதி, போக்குவரத்துக்குப் பாதுகாப்பு. அதே நேரத்தல கூனூருக்கு அருகே காட்டேரியில் ஒரு பாலம் இடையூறாக இருக்கிறது. அதை உண்டியாகச் சீர்படுத்த வேண்டும். மழைக் காலத்தில் அப்பாதையில் நிலச்சரிவு ஏற்படுவதால் வாகனங்கள் செல்லுவதற்கு இடையூறாக இருக்கிறது. மேட்டுப்பாளையத்தில் இருந்து கோத்தகிரிக்குச் செல்லுகின்ற பாதையில் வாகனங்கள் திருப்பி விட வேண்டியிருக்கிறது. வண்டி சோலையிலிருந்து அரசேன் பாதை 10 மைல் அளவில் போடப்படும் என்றால் அங்கே உள்ளவர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அப்பாதையை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கீழ்கோத்தகிரி-தெங்குமாறாடா வரையிலும் உள்ள பாதை, அரசேன், மேட்டுப்பாளையம், பராவணசாகர் என்று 60 மைல் சுற்றிக்கொண்டு வருகிறது. கீழ்கோத்தகிரியிலிருந்து தெங்குமாறாடா வரை குறுக்காக ஒரு 10 மைல் அளவில் ரோடு போட்டால் அங்குள்ளவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். அதை ஆராய்ந்து அத்திட்டம் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

குஞ்சப்பாளையில் இருந்து கீழ்கோத்தகிரி வரை செம்மனாக வழியாக. ஒரு 10 மைல் அளவில் ஒரு புதிய பாதை போட்டுக் கொடுத்தால் அங்கே வாழுகின்ற இருளர்கள், குறும்பர்கள், ஆதிவாசி மக்கள் இன்றைக்கு அவர்கள் விளைவிக்கின்ற பொருள்களை எல்லாம் போக்குவரத்து வசதியில்லாத காரணத்தால் மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்புத் தீரவேண்டிய நிலைமை மாறி அவர்களுக்கு வசதி ஏற்படும். ஆகவே அந்தப் பாதையையும் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. சோ. கருணாநாதன்]

[1971 சூலை 2]

நெடுகுளா கிராமத்திலிருந்து கோர்கமபை, குருக்கத்தி செல்லும் பாதையில் பாலம் இல்லாத காரணத்தால் வாகனங்கள் சுற்றிக் கொண்டு போகவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அங்கு ஒரு பாலத்தை கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேட்டுப்பாளையம்-கோத்தகிரி பாதையை அகலப்படுத்தி மீண்டும் தார் போட்டுச் சீராக்க வேண்டும். மின்சாரம் சம்பந்தப் பட்ட பெரிய இயந்திரங்களை எல்லாம் ஏற்றிச்செல்லுகிற வண்டிகள் அந்த வழியாகச் செல்ல வேண்டி இருக்கிறது என்பதை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே அப்பாதையை விரிவு படுத்தி சீர் செய்து தரவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் கோத்தகிரியில் ஒரு பயணிகள் விடுதி இருக்கிறது. ஆனால் அதில் யாரும் வந்து தங்கும் அளவில் தகுதியுடைய தாக இல்லை. ஆகவே அங்கு ஒரு புதிய முதல் வகுப்புப் பயணிகள் விடுதி ஒன்றை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போது தான் அங்கே அரசு அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் தங்கவும் அங்கே கோத்தகிரி சுற்றுவட்டாரத்திற்கு வந்து போகவும் ஏதுவாக இருக்கும். அதை ஆராய்ந்து இக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் கோத்தகிரி பகுதி நல்ல முறையில் வளருவதற்கான நல்ல திட்டங்கள் போடப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு காவிரி நீர்ப் பிரச்சனைபற்றி பேசவேண்டிய எண்ணம் இருந்தாலும், நேரம் இல்லாத காரணத்தால், பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களே, நான் பேச நினைத்ததெல்லாம் அவர் பேச வேண்டும், பேசி காவிரி நிரோடு உறவாடவேண்டும், என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. வீ. சுப்பிரமணியன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பொதுப்பணித்துறை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என் தொகுதியைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளை கூற விரும்புகிறேன்.

என் தொகுதியில் ஏறக்குறைய 12 ஊராட்சி மன்றங்கள் உள்ளன. அதில் உள்ள கிராமங்கள் இன்றைக்கு தீவு போலக் காட்சி அளிக்கும் நிலையை விளக்கிக் கூற ஆசைப்படுகின்றேன். அந்தக் கிராமங்கள் ஒரு புறம் கொடில நதியாலும் மற்றொரு புறம் காடுகளாலும் சூழப்பட்டு வெளி உலகோடு தொடர்பு இல்லாத வகையில் சாலை அமைப்பு இல்லாத காரணத்தால் அந்த கிராம மக்கள் மிகுந்த பின்னடைந்த நிலையில் தொடர்பு இல்லாமல் வாழ்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 8 மைல்களுக்குள் உள்ள 12 ஊராட்சி மன்றங்களைச் சேர்ந்த கிராமங்களிலிருந்து நகரத்தை அடைய வேண்டும் என்றால் நடந்தே வரவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. பின்னர்தான் உளுந்தூர்பேட்டையிலிருந்து, திருவெண்ணைநல்

1971 சூலை 2]

[திரு. வி. சுப்பிரமணியன்]

லூர்க்கு பெருவழிச்சாலை மூலம் நகரத்துக்குள் வர முடியும். அந்த சாலையும் வருடத்தில் ஆறு மாதம் பஸ் போக்குவரத்திற்கு சீரான நிலையில் இல்லாமல் இருக்கிறது. மழைக் காலங்களில் பள்ளங்களில் நீர் தேங்கி போக்குவரத்து பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலையில் உள்ளது. அந்தச் சாலையை 70-ம் ஆண்டு உணவு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் பார்வையிட்டார். அதை சரிசெய்வதற்கான மதிப்பீடு கள்கூடப் போடப்பட்டன. அதற்குப் பின்னாலும் போக்குவரத்து துறை அமைச்சரும் பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் அந்த சாலைகளின் நிலைமைகளை நேரில் பார்த்தார்கள். மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டும் கூட நிதிநிலை இல்லாத காரணத்தால் தள்ளிவைக்கப்பட்டது என்று அறிகிறேன். ஆகவே இவ்வாண்டிலாவது இந்த நீண்ட நாள் கோரிக்கையை நிறைவேற்றும் வகையில் இந்தச் சாலைகளை ஏற்படுத்தி வழியில் சிறு பாலங்களை கட்டி பஸ் போக்குவரத்திற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அது போலவே ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நிர்வகிக்கப்படும் சாலைகள் பஸ் போக்குவரத்திற்கு உகந்த முறையில் இல்லாத காரணத்தால் அவற்றை பெருவழித்துறையினர் ஏற்றுக் கொண்டு நல்ல முறையில் அமைப்பதற்கு அரசு வழி வகைசெய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதுபோலவே ஊராட்சி ஒன்றிய அமைப்புகளில் உள்ள ஏரிகள் நிதிப் பற்றாக்குறையால் சரிவர சவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அதை எல்லாம் பொதுப்பணித்துறை ஏற்று பழுது பார்த்து பாசனத்திற்கும் குடிசெய்தலுக்கும் மக்களுக்குப் பயன்பட வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அது போன்றே வருத்து வாய்க்கால்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து அதைச் செப்பனிட வேலைகளை மேற்கொள்ளுகிறார்கள். கழிவு வாய்க்கால்களையும் செப்பனிட்டு செம்மைப்படுத்தினால் அதனால் நிலங்களுக்கு வாய்ப்பான நிலைமைகள் ஏற்படும். ஆகவே அதையும் அரசு கவனித்து கழிவு வாய்க்கால்களைச் செப்பனிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பிறகு குறிப்பாக கிராமங்களில் உள்ள சாலைகளைச் செப்பனிடவதற்கும் புதிய சாலைகள் போடுவதற்கும் நிறைய நிதிகளை ஒதுக்கி வருகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களைச் சேராத சாலைகளை பெருவழித்துறையினரே ஏற்று நடத்த வேண்டும். குறிப்பாக நான் கேட்டுக்கொண்ட கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றும்படியாக அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

பொதுப்பணித்துறை அலுவலகத்தில் பொதுவாக மிகவும் தாமதம் என்பதை அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டுவருகிறேன். பக்கசார்தனார் திருநாபனூர் பணிகள் அனைத்தும் திரும்பி வரவில்லை. தலைமைப்பொறியாளர் அலுவலகங்களில் காரியங்கள்

[திரு. வி. சுப்பிரமணியன்]

[1971 சூலை 2]

மிகுந்த தாமதமாகிறது. தென் ஆற்காடில் நியமிக்கப்படவேண்டிய பொறியாளர் அவர்கள் இன்னும் நியமிக்கப்படவில்லை. அதனால் அங்கே 36 லட்ச ரூபாய் திட்டம் டூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் அதிக லாய்ப்புகள் வசதிகள் பெருக வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்து பொதுப்பணி அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்த மானியக்கோரிக்கையை வரவேற்று விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

டாக்டர் ச. அ. சின்னராசு : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மானியக்கோரிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய வேண்டுகோளை முன்வைத்துப் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி தர்மபுரி மாவட்டத்தில் அருர் தொகுதி என்று சொன்னவுடனே மிகவும் வரட்சி நிறைந்த தொகுதி என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். வெள்ளையன் நம்மை ஆண்ட காலத்திலிருந்து அருர் பகுதி வறட்சியாகத்தான் இருக்கிறது. அங்கே நீண்ட காலமாக இருக்கும் மதிகெட்டான் கால்வாய் தென் பெண்ணையாறு திட்டத்தின் கீழ் மொரப்பூர் மருதிப்பட்டி வழியாக வந்து வாணி ஆற்றிலே கலக்கும் திட்டம் கட்டினால் 10,000 ஏக்கரா நீர் வசதி பெறும். அதற்குப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற கிணறுகளுக்குத் தண்ணீர் வருவதற்கு வசதியாகவும் இருக்கும் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொண்டு அந்தக் கால்வாய்த் திட்டத்தை எடுத்து முடிக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாப்பிரெட்டிப்பட்டி, முள்ளிக்காடு பகுதியிலே வாணி ஆற்றிலே அணைத்திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அந்த அணைத்திட்டம் எடுத்து முடிக்கப்பெற்றால் அங்கு சுமார் 10,000 ஏக்கரா விவசாயத்திற்கு வசதியாக இருக்கும். இது கடந்த 10 ஆண்டு காலமாகக் கேட்கப்பட்டு வருகின்ற கோரிக்கையாகும் என்பதை இந்த இடத்திலே பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்திற்காக ஆவன செய்யும்படியும்—அது இப்பொழுது சூப்பிரண்டென்டிங் இன்ஜினியரிடம் இருப்பதாகவும் அறிகிறேன்—ஆகவே, அதற்கு ஆவன செய்யும்படி பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்லாறுத் திட்டம், கோட்டப்பட்டி கிராமம் அருர் தாலுக்காவிலே உள்ள திட்டம், அது ஏற்செனவே அரசின் பரிசீலனையில் இருப்பதாய்த் தெரிகிறது. அது முடிவுற்றால் 10,000 ஏக்கரா சிறப்பற வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த 3 திட்டங்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரவர்கள் செய்து தரவேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொண்டு அவர் கொண்டு வந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

1971 சூலை 2]

DR. H. V. HANDE : Hon. Mr. Chairman, Sir, in support of the cut motions moved on behalf of the Swatantra Party, I wish to state the following. At the very outset I must express my gratitude to the Government for having improved the conditions of the Work-Charged Staff by way of provincialisation. For the past three or four years, we have been trying to press upon the Government that some sort of guarantee with regard to their conditions of service should be given and the present Government have now come forward to give it and I am grateful to the Government for that. At the same time, I would have been happier if they had also taken into consideration the number of grievances that the Graduate-Engineers and the diploma-holders have placed before the Hon. Minister. On one or two occasions I had the privilege of addressing them along with the Hon. Minister. I hope and trust that the several points that they had raised individually and collectively will be gone into at least by this Ministry and that the lot of the graduate-engineers and diploma-holders of the Public Works Department will be improved.

Then I want to make some observations regarding the Cauvery problem. Sir, to-day we have heard a very surprising news-published in the newspapers also that Dr. K. L. Rao is ready with a compromise formula to solve the Cauvery problem. It is stated—

‘While the details are not known and strict secrecy is being maintained over it, it is learnt that the new suggestions drawn up by Dr. K. L. Rao should find ready acceptance with the Tamil Nadu Government. The formula will be formally presented to the two Tamil Nadu Ministers who are expected to meet Dr. Rao on July 4 at the latter’s invitation.’ I would be very happy if during his reply the Hon. Minister will tell us exactly what the compromise formula is.....

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : We are not aware of any compromise formula. Only after meeting Dr. Rao, we will be aware of the formula. If it is in the interests of Tamil Nadu, we will accept it. Even if there is any slightest difficulty in accepting it, it would be placed before the Hon. Chief Minister. I can assure the hon. Member that we will not do anything which will go against the interests of Tamil Nadu.

DR. H. V. HANDE : The only point that I am trying to drive home is that in case they are ready with the formula, instead of waiting to know it on 4th July, it would be better if the contents of the formula are obtained through trunk-call. If the information is received before 1.30 p.m. to-day we can discuss it and if that is not possible we can discuss it tomorrow. If that is done, the Government would be armed with the sanction of the Assembly and that of the leaders of different political parties. Therefore, I would request the Hon. Minister to consider his point. I am glad that the Hon. Minister has given an assurance that the irrigation rights—the lower riparian rights—of the farmers of Tamil Nadu—would be protected and I am grateful to him for that.

[Dr. H. V. Hande]

[1971 ஆகஸ்ட் 2]

Then I come to the Cooum Project. I would like to say that the Cooum Project as originally envisaged in 1967 when Anna's Ministry was in power had been good. The original estimate was about Rs. 1 crore but later on it has been increased to about Rs. 2 crores. My fear is that by increasing the budget estimate in such a manner, it looks as if that before it is completely completed it would come to about Rs. 3 crores. In this connection, I wish to point out that I was particularly struck by the clear-cut and pin-pointed statement of the Hon. Chief Minister while laying the foundation for the expansion bridge at Adyar, that the Department should not over-estimate or under-estimate a scheme. That means that a number of such cases would have been brought to his notice. Even the previous Public Accounts Committee had referred to such cases of over-estimation or under-estimation of schemes. Therefore I want to know from the Hon. Minister for P.W.D. what steps he is going to take to see whether the misgivings expressed by the Hon. Chief Minister are justified or not, whether they are well-founded etc. He should see to it that such gross over-spending by the P.W.D. is removed.

Regarding the Cooum bridge, I have collected details from the papers given to us. I shall give one instance. The original expenditure was Rs. 1.2 lakhs. They divided it into 3 or 4 stages. I have taken out the figures from 1967 onwards. Even the speeches of the then previous P.W.D. Minister (now Chief Minister) is with me. The amount sanctioned was Rs. 32 lakhs. The expenditure during 1967-68 was Rs. 1.24 lakhs; in 1968-69 it was Rs. 5.24 lakhs; in 1969-70 it was Rs. 24.03 lakhs and during 1970-71 it was Rs. 19.49 lakhs. So, it will be seen as against the original sanction of Rs. 32 lakhs the expenditure was Rs. 50.05 lakhs. Probably the Hon. Chief Minister must have had this in mind when he was saying that the P.W.D. gave first a low figure and then inflated expenditure in revised estimates. I am sure that the Committee that will be formed will go into this question, fix responsibility against the officers concerned and take suitable action. I am sure Government would see to it that such over-spending is put an end to and not allowed to continue. The excess is Rs. 50.05—32.00 = Rs. 18.05 lakhs.

Then we come to stage II. The amount sanctioned was Rs. 62 lakhs. The amount spent during 1969-70 was Rs. 13.84 lakhs; the amount spent was Rs. 56.28 lakhs in 1970-71; the expenditure incurred on the second stage is Rs. 70.12 lakhs as against the original estimate of Rs. 62 lakhs. Thus Rs. 8.12 lakhs extra had been spent even on II stage. Probably the Hon. Minister for P.W.D. would take this point and give his reply.

I have read the speech of P.W.D. Minister during 1971-72. Even there I find there has been confusion. It is not as if I am making any charge against anybody. He says on page 6 as follows :—

1971 சூலை 2]

[Dr. H. V. Hande]

"The expenditure incurred on the Cooum improvement scheme in 1970-71 is Rs. 75.77 lakhs and the total expenditure so far incurred is Rs. 1.207 lakhs. A revised estimate for the scheme costing Rs. 1.90 lakhs is under consideration of Government."

The very fact that there had been necessity for a revised estimate is there. That shows there has been some serious mismanagement somewhere, something wrong somewhere. I hope the Hon. Minister will try to find out where exactly the mistake had taken place.

I now come to roads. I have some misgivings here also. I hope the Hon. Minister will give proper consideration to what I say. Recently on 5th June 1971 the Tamil Nadu Government deputed the Secretary, P.W.D., and the Chief Engineer for discussion that took place in Delhi and in which Mr. Raj Bahadur, Central Minister presided. The Central Minister was addressing a two day meeting of State Public Works Secretaries and Chief Engineers. He pointed out that out of the Fourth Plan allocation of Rs. 418 lakhs for development of roads, only Rs. 66 lakhs had been spent during the first two years of the Fourth Plan. In other words, while on the one side we go on asking the Centre for proper allocation of funds, I do not understand how even the money allotted had not been properly spent by this Government. That is my misgiving. The Central Minister referred to some exceptions and the exceptions are Hariyana and Punjab and not Tamil Nadu. I expect a categorical reply from the Hon. Minister for P.W.D., what was the amount allotted under the head "Road Funds", what was the amount we spent and what was the amount we surrendered. I hope and trust he will give all those figures. Then Central Minister also expressed disappointment that progress had not been made by several States towards construction of rural roads. He requested the States to set apart 25 per cent of the total plan allocation towards rural roads. I want to know whether there is proper liaison between State and Centre in the matter of the construction of these roads, how much we have spent and how much we have surrendered. I think Government would make us available these figures.

Coming to P.W.D., I have again to point out that their 'performance ratio' is pathetic. The Hon. Minister had also expressed his concern. I can point out a number of cases of dissatisfaction. I hope and trust the Hon. Minister would give attention to what I say. Take my own constituency, Park Town. Even certain basic facilities are lacking in Moore Market. Certain facilities were there when the hon. Lady Member (Jothi Venkateshchellum) was Minister. I had complained to the officials and even to the Minister about this but till today nothing had been done. The 'performance ratio' is pathetic. P.W.D. first pictures grandiose things but is there machinery to execute it properly? Mr. Manali Kandaswami is not here. As Chairman of the Assurance Committee he might agree with me that in 70 per cent of the

[Dr. H. V. Hande]

[1971 சூலை 2]

cases the performance had been very poor. I hope and trust the Hon. Minister would pull up the officials of the concerned department and see that 'performance ratio' is increased.

I now want to point out one fact. The hon. Member Mr. Bomman wanted me to say this on the floor of the House, since he did not get an opportunity to speak today. There is at present a controversy between Madras and Kerala regarding Pannampuzha. Already we had sunk some money and proceeded with some work. But because of the present controversy, all work had come to a standstill. It is not known whether we can proceed. I shall now give an alternative suggestion. Let us build a dam between 'Theppakadu' and 'Mudumalai'. Hon. Members coming from that area can also give their consideration to what I say. Bring Pandyar river water through a tube or tunnel to this dam and divert the water to Moyar power house. After taking enough water for power, let the surplus water be brought to Avinashi taluk. Originally it was thought to irrigate Avinashi. Let the controversy between Kerala and Madras be settled and let us win over this point. Convince them that we should get water. I hope and trust that the Hon. Minister would give serious consideration to what I say. By this arrangement, we would be benefitting the Avinashi taluk also and we could get some more power also.

In the hope that the Hon. Minister would give serious consideration to the issues I have pinpointed and in the hope that he would give answer to all of them, I resume my seat.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுப்பணித்துறை மானியத்தின் மீது கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற வெட்டுப்பிரேரணைகளையெல்லாம் ஆதரித்துப் பேசும் வகையிலே ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். எல்லா மானியங்களுக்கும் 50 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது பொதுப்பணித்துறை மட்டும் அல்ல, பொதுப்பணத்தைச் செலவழிக்கக்கூடிய துறைகூட. ஆகவே, பொதுப்பணித்துறையில், பொதுப்பணத்தை எவ்வளவு ஜாக் கிரதையாகவும், கண்ணுங்கருத்துமாகவும் செலவழிக்க வேண்டுமென்பதில் அரசு அக்கறை காட்ட வேண்டும். குறிப்பாக பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு இப்போது இருக்கின்ற நிலையில் வேலைகள் ஓரளவுக்கு பரந்த குறைந்திருக்கின்றன. பெரிய பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையெல்லாம் கூடந்த இருபதாண்டுகளாக ஆட்சி செய்தவர்கள் கட்டி முடித்துவிட்டார்கள். இப்போது சிறிய சிறிய குளங்கள், கிணறுகள், பூமிக்கடியிலே இருக்கும் தண்ணீரை எடுத்துப் பயன்படுத்துதல் போன்ற வேலைகள்தான் இருக்கின்றன. விவசாயத்திற்கு பூமிக்கடியில் இருக்கும் நீரை எடுத்துப் பயன்படுத்தலாமா, எடுத்துப் பயன்படுத்த முடியுமா என்பது போன்ற சிறிய வேலைகள்தான் இருக்கின்றன. பெரிய பெரிய வேலைகளையெல்லாம் அந்தக் காலத்திலே பல கோடி ரூபாய் செலவழித்து முடித்து விட்டார்கள். இப்போது போட்டிருக்கும்

1971 சூலை 2] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

பத்துத் திட்டங்களையும் சேர்த்துப் பார்த்தால்கூட 235 லட்சம் ரூபாய்தான் வருகிறது. அதாவது 2½ கோடி ரூபாய்க்குத்தான் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். பொதுப்பணித் துறையில் இருக்கின்ற குளங்கள், கணமாய்கள் இவற்றைச் சர்ப்பார்த்தலும் நர்ப்பாசனத்துக்குப் புதிய வழிகளைக் கண்டுபிடித்தலும் தான் இப்போது இருக்கக்கூடிய வேலைகள்.

அடுத்தபடியாக, அகில இந்திய அரசியல்வாதிகளும் மற்றவர்களும், ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையைப்பற்றிக் கூறி வருகிறார்கள். அதாவது கங்கையையும் காவாயையும் இணைத்தால்தான் தண்ணீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும் என்பதைப் பேசி வருகிறார்கள். பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற ஆறுகளைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல், கங்கையின் நரை காவிரிக்குக் கொண்டுவிட முடியுமா என்பதை முழுமனதோடு சிந்தித்துப் பார்த்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதற்கிடையில் அனாடை மாநிலமாகிய கேரளத்தில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலே தோன்றி, குறுகிய தூரத்தில் ஓடி அரபுக் கடலில் விழும் தண்ணீரைத் திருப்பித் தமிழகத்திற்குப் பயன்படுத்த முடியுமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அனாடை மாநிலங்களுடன் பேசி, காவேரித் தண்ணீரை முழு அளவில் பெற முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகும் ஆறுகளில் பயன்படுத்தக்கொள்வதோடு, கங்கையையும் காவிரியோடு இணைக்க முடியுமா என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். அனாடை மாநிலங்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தும்போது மிக ஜாக்கிரதையுடன் பேச வேண்டுமென்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பாம்பிக்குளம்-ஆளியாறு, சிறுவானி தண்ணீர் பற்றி கேரள அரசோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கேரளத்திலேயும் அரசு மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது. ஒப்பந்தம் வந்துவிட்டது என்கிறார்கள். பிறகு இல்லை, இல்லை. அதற்குள் கேரளத்திலுள்ள அரசாங்கம் மாறிவிட்டது என்கிறார்கள். இப்படியான சிக்கல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது.

மற்றொரு தகவலும் வந்தது. கேரளாவுக்கு பலானி நதியுடைய உரிமையும் இருந்தது இல்லை. பாம்பிக்குளம்-ஆளியாறு பற்றி நாம் பேசும்போது, மேல்பலானி தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேரள அரசு கேட்டதாம், இவர்கள் கொடுத்துவிட்டார்களாம். இதற்கும் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும். இதுவரை கேரளாவிற்கு இதுகுறித்த எந்தவித உரிமையும் இருந்ததில்லை.

அடுத்து, வீராணம் ஏரித் திட்டம், 21 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கும் திட்டமாகும். சென்னையிலுடைய தண்ணீரைப் பஞ்சத்தைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று இவர்களுக்கு எண்ணமாம். இவர்கள் இந்த வீராணம் ஏரித் திட்டத்தில் காட்டியிருக்கிற அக்கறை மாதிரி, கிருஷ்ணா-பெண்ணாறு திட்டத்தில் நல்ல அக்கறை காட்டி

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 சூலை 2]

யிருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும். பல திட்டங்களைத் துருவித் துருவிப் பார்த்தால், சென்னையின் தண்ணீர் பஞ்சத்தைத் தீர்ப்பதற்கு கிருஷ்ண-பெண்ணாறு திட்டம்தான் மிகச் சிறந்த திட்டமாகும் என்பது நன்கு விளங்கும். இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளாமல், வீராணம் ஏரியிலே போய் சிக்கிக் கொண்டார்கள். அதிலே சில கோளாறுகளும் இருக்கின்றன. இது வெறும் ஏரித்திட்டம் மட்டுமல்ல. வீராணம் ஏரித் தண்ணீரோடு, காவிரித் திட்டம் பிணைந்திருப்பதால்தான், காவேரித் தண்ணீர் சென்னைக்கு வருகிறது என்று சொல்லி, அதற்காக ஒரு பொம்மையும் வைத்து விளம்பரம் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, கிருஷ்ண-பெண்ணாறு திட்டத்தைப்பற்றி அம்மையார் அவர்கள் கொஞ்சம் விளக்கம் கூறவேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, எல்லாப் புள்ளிவிவரங்களும் அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது. தெரிந்துகொள்ளட்டும். சட்டசபை அங்கத்தினராக இருந்த பொழுது பல திட்டங்களைக் கூறினார்களே...

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே. இதில் சோமசீலா திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தண்ணீர் கொண்டுவர வேண்டுமென்று ஆந்திரா தனித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது வரையில் நாம் எப்படித் தனித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் அது போல் தான் அவர்களும் தனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ஆகவே தான், உடனடியாகச் செய்யக் கூடியதாக வீராணம் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசு 21 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறதே, சோமசீலா திட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு ஏன் முயற்சி செய்திருக்கக்கூடாது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நம்முடைய மாநில சர்க்காரின் சார்பாக பணம் கொடுத்து, சோமசீலா திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று அம்மையார் அவர்கள் கருதுகிறார்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆந்திர மாநிலத்துடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, சீக்கிரம் செய்யுங்கள் என்று சொல்லியிருந்தால் நல்லது. வீராணம் ஏரியிலிருந்து தண்ணீர் வருகிறதா, மண் வருகிறதா என்று தெரியவில்லை.

அடுத்தப்படியாக, கூவும் நதித் திட்டம். இதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்ற எண்ணம் பரவலாக இருக்கிறது. கோடையில் செய்யப்படுகின்ற வேலைகள் மழைக் காலத்தில் மறைந்துவிடுகின்றன. கரைகளில் வைத்த தென்னங்கன்றுகளுக்கூட மறைந்து போய்விடுகின்றன. இது ஏதோ 'கன்ட்ராக்ட்டர், பாரடைஸ்' மாதிரியாக இருக்கிறது. மிகக் குறுகிய காலத்தில் கூவும் நதித் திட்டத்தை முடிக்க வேண்டும்.

1971 சூலை 2] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அடுத்தபடியாக, பக்கிங்காம் கால்வாயில் நல்ல அக்கறை காட்ட வேண்டும். அதன்மூலம் ஆந்திராவிலிருந்து பல சரக்குகள் போக்குவரத்துக்கு உபயோகப்படுகிறது, மத்திய அரசாங்கத்திடம் பேசி முடிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பேச்சுவார்த்தை நடத்தி நல்லபடியாக முடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நேஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் போகும்போதாவது பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, துரிதமாகக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இன்ஜினியர்ஸ், இன்ஜினியரிங் கிராஜுவேட்டுகளுக்கு வேலை கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. மேலும், இன்ஜினியர்களுக்கு பிரமோஷன் வாய்ப்புகள் மெதுவாக இருக்கின்றன. போதிய வேலைவாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு பல திட்டங்கள் உருவாகவில்லை. ஒரு ஜே.இ. பந்து வருஷமாக இருந்தாலும் ஏ.இ. ஆக ஆவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. சேலம் உருக்காலை வந்தால் வேலைவாய்ப்பு இருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள், அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகளை அதிகரித்து, அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்க வழிசெய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக சம்பள குறைபாடும் அதிகமாக இருக்கிறது. பப்ளிக் ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கும் டாக்டர்களுக்கு ஒரு சம்பளம். வெடர்னரி டாக்டர்களுக்கு ஒரு சம்பளம் என்ற அடிப்படையிலே இருக்கிறது. ஒரே கல்வி, தகுதி பெற்றிருந்தாலும் அவர்கள் சம்பளத்தில் வேறுபாடு இருக்கிறது. அவர்களுடைய குறைகளை தங்களுடைய குறையாக எண்ணி யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இருக்கிற ஒரு நல்ல அம்சத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஓர்க் சார்ஜ்டு எஸ்டாபிஷ்மெண்டில் ஐந்து வருஷம் சரலிஸ் இருக்கிறவர்களை யெல்லாம் பர்மனென்ட் செய்ய வேண்டுமென்று வழி செய்திருக்கிறார்கள். இது பாராட்டத்தக்கது. அவர்களுக்குக் குறையிருந்தால் அதைத் தீர்ப்பதற்கும் அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சாலைகள் பராமரிப்பு. பஸ் ஓடுகின்ற சாலைகளை துரிதமாக அரசு எடுத்துக் கொண்டால் நல்லது. பஞ்சாயத்து யூனியனால் மெட்டல் போடுவது முடியாது. நாம் கொடுக்கின்ற பணத்தைக் கொண்டு நகராண்மைக் கழகத்தால் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. மாண்ட்ரிக் முதலமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கமே செய்யப்படும் என்கிறார். நகராண்மைக் கழகத்தாலேயே இந்த சாலை பராமரிப்பு நடத்த முடியவில்லையென்றால், பஞ்சாயத்து யூனியன் இதை எப்படிச் செய்ய முடியும்? ஆகவே, பஸ் ஓடுகின்ற சாலைகளையெல்லாம் முடிந்தவரை அரசாங்கமே எடுத்து, மெட்டல் செய்து விட்டால் அதிகமான போக்குவரத்து செய்து தரமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 ஜூலை 2]

அடுத்தபடியாக, சாலைகளின் இடையில் இருக்கின்ற பாலங்களை வெட்டி விடுகிறார்கள். பாலங்கள் வெட்டப்படுகின்றனவே தவிர, கட்டப்படுவதில்லை. இரவு நேரங்களில் அந்தப் பாலங்கள் வெட்டப் பட்ட இடங்களில் விளக்கு எரிவதில்லை. போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சல் இருக்கிறது. போகிறவர்கள் விழுந்து, எழுந்து, பத்து பேர் பலியானால்தான் அந்தத் துறைக்கு அதைப்பற்றிய எண்ணம் ஏற்படுகிறது. மேலும் மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் வேகம் வேகமாக பாலங்களை வெட்டுகிறார்கள். அந்த நிதியாண்டிற்குள் செலவு செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக கண்ட்ராக்டர்களிடம் விடப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? இம்மாதிரி செய்வது கேடானது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தவிர, டிராங்க் ரோடிலே எல்லாம் பத்து கெஜம், இருபது கெஜத்திற்கு என்ற அளவில் பாலம் கட்டுவதற்காக வெட்டப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், உண்மையில் சாலை பராமரிப்பு இருக்கிறதா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. பப்ளிக் வர்த்ஸ் டிபார்ட்மென்ட்டார் சாலை பராமரிப்பு வேலையில் மித. மித. அக்சறையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். மேலும் கட்டிடங்கள் எல்லாம் பழுது பார்க்கப்படுவதில்லை. பொதுக்கட்டிடங்கள் எல்லாம் மித.மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. கட்டிடங்களின் பராமரிப்பு குறைவாக இருக்கிறது, சொஞ்சம் செலவழித்து பராமரிக்காலாம் பரவாயில்லை. ஏனெனில் வட்சக்கனாக்ரில் பணக்காகச் செலவு செய்து கட்டிடம் கட்டி, பழுது பார்க்காமல் நாசமாகக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சென்னை நகரத்தில் மொபசல் பஸ் ஸ்டான்ட் என்று ஒன்று இருக்கின்றது. அந்த இடத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒருமுறை போய்ப் பார்த்துவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது பஸ் ஸ்டான்ட் அல்லது தொத்து நோய்களின் பிறப்பிடமா என்று எண்ணக்கூடிய விதத்தில் இருக்கிறது. சென்னை நகரத்திலேயே இந்த கதி என்றால், வேறு இடங்களைப் பற்றிச் சொல்லவே தேவையில்லை. இந்த பஸ் ஸ்டான்டை கட்டாயமாக ஒழுங்காக்கும் துறையாகவும் சீர் செய்ய வேண்டும். அரசாங்கம் இதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரத்திலே உள்ள பாலங்களின் கதி என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஹமில்டன் பிரிட்ஜ் கட்ட ஆரம்பித்து ஒரு ஆண்டு ஆகிறது. ஐக்கியத்தில் திறக்கப்போகிறோம் என்று செய்தி வந்தது. என்னைக்குத் திறக்கப் போகிறார்களோ தெரியவில்லை. பாலங்கள் கட்டுகின்ற வேலையை கார்ப்பரேஷன் கையில் கொடுத்திருக்கிறோம். அதற்சாக நாம் கடன் கொடுத்திருக்கிறோம். கட்டச் சொல்கிறோம். ஏன் காலதாமதம் ஆகிறது என்பதைப் பார்ப்பதில்லை. கடன் கொடுப்பதோடு நின்றுவிடாமல் அரசாங்கம் விரைவாக கட்டிப்படிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளுடன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். என்ஸ்டைப் கொடுகியை எடுத்துக்கொண்டால் முண்டக்கன்னி அம்மன் கோயில் பிரிட்ஜ், லஸ்ஸுக்குப்

1971 சூலை 2] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

போகின்ற பிரிட்ஜ், அடையாறிலே ஒரு குப்பத்திலிருந்து இன்னொரு குப்பத்திற்குப் போகின்ற முகத்துவார பிரிட்ஜ் என்று சொல்கின்றோமே அந்த பிரிட்ஜ்—அந்த பிரிட்ஜ் இப்பொழுது நடைபாதையாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது, வண்டிகள் போக முடியாது. 100 அடி பாதைபோட வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ஆனால் போட்ட பாடிலை. அதேபோன்று எண்ணூர் வரை 100 அடி பாதை போட வேண்டுமென்று சொல்கிறோம் இன்னும் போடவில்லை. கிழக்குக் கடற்கரை, மேற்குக் கடற்கரை சாலைகளும் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்கிறோம் இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை நான் முன்னரேயே கூறியபடி பொதுப் பணித் துறைக்கு இதுதானே வேலை, எனவே சீக்கிரமாகச் செய்ய வேண்டும்.

சென்னையிலே எக்ஸ்பிரஸ் ஏரியாக்களில் வாட்டர் சப்ளை கிடையாது, டிரைனேஜ் வசதிகள் கிடையாது. தலைநகரில் குடியிருக்கின்ற மக்களுக்கு குடிநீர் கிடையாது, வடிகால் வசதி கிடையாது, சாக்கடை வசதி கிடையாது என்றால் அது வந்ததத்தக்கது. எனவே இதிலே உடனடியாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். இல்லை யென்றால் அங்கே குடியிருக்கின்றவர்களுடைய நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கழிவு நீரை பம்ப்செய்து பண்ணைகளுக்குப் பயன்படுத்தத் திட்டம் செய்தார்கள். வடசென்னையிலே கழிவுநீர் இருக்கின்ற நிலைமை கைப் போய் பார்க்க வேண்டும் அமைச்சர் அவர்கள் வடசென்னை பீச்சே கெட்டுப் போய்விட்டது. காசிமேடு பகுதியிலே பார்த்தால் மூச்சே உள்ளே இழுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் வாட்டர் அண்ட் சானிட்டரி போர்டு என்றெல்லாம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அரசாங்கமும் அந்த போர்டுகள் இருக்கின்றன என்று சவனிக்காமல் இருந்து, அந்த போர்டுகளும் கவனிக்காமல் இருந்தவிட்டால்—இரண்டு வீட்டு விருந்தாளியை யாரும் கவனிக்காததால் இறந்துவிட்டான் என்ற கதை மாதிரி ஆகிவிடும். ஆகவே இதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

கிரவுண்ட் வாட்டரை வோரியில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நாம் ஆசைப்படுகிறோம். இதற்காக பல திட்டங்கள், அமைப்புகள் இருக்கின்றன. யுனைடெட் ரேஷன்ஸ் டெவலப்மெண்ட் புரொகிராம், கிரவுண்ட் வாட்டர் ரிசோர்சஸ் புரொகிராம் புலிசெய்ட் புரொகிராம் என்று பலவிதமான திட்டங்கள் மூலம் செய்யப்படுவதால் ஓவர் லேப்பிங் வந்துவிடுகிறது. பலவித அமைப்புகள் தனித் தனியாகச் செய்வதால் கவனக் குறைவு ஏற்பட்டுவிடும். எனவே இவற்றை எல்லாம் ஒன்றாக இணைத்து, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

முக்கியமாக சில இடங்களிலே தரைப் பாலங்கள் கட்டுவதற்குக் கூட நாம் தயங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் சென்னை நகரத்திலிருந்து 10 மைல் தூரத்தில் திருவேற்காடு என்ற நல்ல ஸ்தலம் இருக்கிறது.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 ஜூலை 2]

பட்டணத்திலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அங்கு போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கேயுள்ள பரீலம் ஒவ்வொரு வருடமும் உடைந்து விடுகிறது. அவ்வப்பொழுது ரிப்பேர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பாலத்தை அங்கே கட்டாமல் தள்ளிக் கொண்டுபோய், சில காரணங்களால் கட்டப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள், அந்தப் பாலமும் வருவதாகத் தெரியவில்லை. இங்கிருந்து போகின்ற மக்கள் மழை காலங்களில் போகமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் யாத்ரிசர்கள் செல்லக்கூடிய இடங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். யாத்திரை போவது சரியா இல்லையா என்ற பிரச்சினை இல்லை. எனவே, திருவேற்காடு கோவிலுக்கு மக்கள் சிரமம் இல்லாமல் போகக்கூடிய முறையில் வசதியாக பாலம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும்.

பல உறுப்பினர்கள் பாலங்கன்பற்றிச் கொள்ளார்கள். சில இடங்களில் சரியாக பாலங்கள் கட்டவில்லையென்றால், வெளி வட்டாரத்திலிருந்து நாங்கள் வெட்டப்பட்டு விடுவோம் என்ற நிலைமையில் பேசினார்கள். பழனிக்குப் பக்கத்திலே தாமரைக் குளம் என்ற அழகான ஊர் இருக்கிறது. இடையிலே ஒரு காட்டாறு. அங்கே உள்ளவர்கள் மருந்துகளை அுவஸ்தைப்பட்டு வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்த அற்றைக் கடப்பதற்குள் அங்கேயே அயுர் போய்விடும் என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. எனவே சிறு சிறு தரைப் பாலங்களைக் கட்டினால் மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் அந்த இடங்கள் எல்லாம் தீவுகள் ஆக இருக்கும். இதற்காக பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மானியங்கள் தருவார்கள். கடன் கொடுப்பார்கள் என்று எசுரீ பார்த்தால் அவர்களுக்கு விடமேலாட்சமே கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். எனவே இந்தத் தீவுப் பாலங்களைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும்.

இந்தத் துறையிலே 50 கோடி ரூபாய் செலவழிக்க இருக்கிறார்கள். மைனர் போர்ட்டு ராண்டென்ற சொத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். சேது சமூகசேவா திட்டத்தை நிறைவேற்றாமல் மத்திய அரசு, மத்திய அரசு என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தாலும் விரைவாக நிறைவேற்ற வேண்டும் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே தயாரிக்கப்பட்ட திட்டம் அது. இகையெல்லாம் கவனித்து வளர்ச்சியை இந்தத் துறையிலே காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த விவாதத்திலே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய தொகுதிகள் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதைப்பற்றியெல்லாம் எதிக் குச் சொன்னார்கள். நிகிக் கோரிக்கைகள் 26, 27, 28, 41, 42 இவற்றின் அடிப்படையிலே 51 கோடி ரூபாய் தருவதற்கு அதாவது தருகின்ற எங்கள் கட்சியின் சார்பில் வெட்டிப் பிரொபோசன் பற்றிப் பரிபரணமாக நான் பேசாமல்யாது நேற்று ராண்டென்ற ருதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியின் அடிப்படையிலே வெட்டிப்

1971 சூலை 2] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

பிரேரணைகள் கவனிக்கப்படும் என்று தம்புவிநேன். சில முக்கியமான விஷயங்களபற்றி மட்டும் நான் கூற விரும்புகிறேன். பொதுப் பணித் துறையின் பணி அங்கமாக ரோடு வசதிக்காகச் செய்வது தான் என்று ஜனங்களுடைய மத்தியிலே எண்ணப்படுகிறது. ஏற்கெனவே மத்திய அரசு நேஷனல் ஹைவேஸ் என்று அமைத்திருக்கிறது. தம்முக்கூடவே மூன்றிற்கும் அங்கமான நேஷனல் ஹைவேஸ் போய்க்கொண்டிருக்கிறதன். ஐந்தாண்டில் திட்டத்தால் 41 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் கடந்த இரண்டாண்டுகளில் இரண்டு கோடி ரூபாய்கூட கடைக்காமல் இருக்கிறது என்று அங்கையிலிருந்து தெரிய வருகிறது. இந்த ஆண்டாவது 18 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் எனில், அதைப் பாபூரணமாகச் செலவுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

பிரபலமாக இருக்கக்கூடிய பாம்பன் பாலத்தைப் பொறுத்த வரையில் காலதாமதம் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. இங்கிருந்து ராமேஸ்வரத்திற்கு ரயில் மூலம்தான் போக வேண்டுமென்ற நல்ல பையல்லாமல் பஸ் மூலமாகவும், கார மூலமாகவும் போகலாம், நடந்து போகலாம் என்ற நன்னடிக் ஏற்பாட்டை இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் நிறைவேற்ற வேண்டும். இதனால் யாத்திரிகர்களுக்கு மட்டுமல்ல, அங்குள்ள மக்களுக்கும், மனவாசகருக்கும் உறுதுணையாக இருக்க முடியும்.

ரோடுகள் எல்லாம் பஞ்சாயத்து ரோடுகள் என்றும், பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகள் என்றும் பிரித்திருக்கிறார்கள். எந்த எந்த இடங்களில் எல்லாம் பஸ்கள் போகின்றதோ அவையெல்லாம் ஸ்டேட் ஹைவேஸ் என்று எடுத்துக்கொண்டால், ஓரளவுக்கு மெயின்டனன்ஸ், ரிப்பேர்ஸ் முதலியவற்றை நல்ல முறையில் செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இராமேஸ்வரம் தீவைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்திலே புயலின் காரணமாக தனுஷ்கோடி நம்மை விட்டுப் போய்விட்டது. பாம்பனிலிருந்து தனுஷ்கோடி வரையிலும் ரயில் போக்குவரத்து இருக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வலியுறுத்த இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். தனுஷ்கோடி ஒரு சிறு துறைமுகமாக இருந்தது. ஓரளவுக்கு போய்விட்டாலும் ராமேஸ்வரத்தைப் பொறுத்தவரையிலுமாவது சீக்கிரமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். இதையொட்டி சேது கால்வாய் திட்டமும் வருகிறது. 35 கோடி ரூபாய் செலவழிப்பதா அல்லது 55 கோடி ரூபாய் செலவழிப்பதா என்ற சர்ச்சையில் இறங்காமல், மண்டபத்திற்கு அருகாமையிலோ அல்லது ராமேஸ்வரத்திற்கு அருகாமையிலோ வாய்க்காலைத் தோண்டிவது பொருத்தமாக இருக்கும். அந்தக் காலத்திலே 100 மைல் நீளத்திலே ரூயஸ் கால்வாயைத் தோண்டி இருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் எவ்வளவு தூரம் சுற்றிக்கொண்டு போவது குறுகிய பிரயாசிக்கிறது என்பது தெரியும். கோல்டன் விய் பிங், ஓஷன் கோயிங் ஷிப்பிங் இருந்தால் கோமும்பைச் சுற்றி வரவேண்டிய நிலையில்லாமல் தூத்துக்குடிக்குப் போவதற்கும்,

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1971 சூலை 2]

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குப் பெருமை தேடித் தரத்தக்க வர்த்தனாலும் இருகர்தம் எவ்வதால் மனமும் வறபுறுத்தி இதைச் சொல்லுகக்கொள்குமென்.

மத்திய சர்க்கார் ஓரளவிற்கு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் சொல்வது கட்டடங்களைப் பொறுத்தவரையிலே இன்றைக்குக் கல்லூரிகள், அல்லது சட்டம், அல்லது வைத்தியம் அல்லது ஹாஜன வெல்லப்பா, பொலீஸ் ஹவுஸை இப்படியாகப் பல பகுதிகளாக எல்லாவற்றிற்கும் பொதுப் பணிததுறைதான் பொறுப்பற்றிருக்கிறார்கள். இதனால் ஏரம்பவும் காலதாமதமாகிறது. நான் அறந்தெல்லாம் தபால், தந்து, இரயில்வே போன்றவைகளை அவ்வாறாக இலாக்காவனரே நடத்துகிறார்கள். அந்த இலாக்காவிற்குக் கொஞ்சம் பணம் ஒதுக்கி கட்டடங்களைக் கட்டுவது என்றால், அவர்களுக்கு நன்றாகப் புரியும், கூடிய சீக்கிரம் செய்ய முடியும். ஒட்டுமொத்தமாகச் சில காரியங்கள் நமக்கு வேண்டுமென்ற கருத்து இருக்கிறது அன்றிருந்த முதலமைச்சரவர்கள் மதுரையிலே இருக்கும் கோர்ட் புதிய கட்டடத்திற்குப் போக வேண்டுமென்ற காரணத்தால் ஏற்கனவேயிருந்த கட்டடம் இடிந்து விழுந்துவிடும் என்ற காரணத்தால் வெகுதுரிதமாக மதுரை கோர்ட் முடிந்தது. ஆனால் திருச்சி கோர்ட்டின் நிலைமை என்ன? எங்களுக்காக சேம்பர்ஸ் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்களே சென்னை வக்கீல்கள் அவர்கள் நிலைமை என்ன? அவைகளெல்லாம் துரிதமாகச் செய்யப்பட வேண்டுமென்றுதான் இந்த ஆலோசனையைக் கூறுகிறேன். தொடர்ந்து கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம் அதற்காகச் சட்டமும் ஓரளவிற்கு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. எந்தவிதமான வேலை யாகியிருந்தாலும் காண்டிராக்ட் முறையிலே விடுவது என்பது நற்பாடிஸம் அண்ட் கர்ப்பஷன். இவற்றிற்கு இடம் தர ஆரம்பிக்குகிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட காண்டிராக்ட் முறையை எந்த ஆளவிற்குக் குறைக்க முடியுமோ அந்த ஆளவிற்குக் குறைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக. நமது மைனர் போர்ட்டில் சம்பந்தமாக, அதுவும் இதிலே வருவதால் கூறுகிறேன். எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே பேசிய திரு. ஏ. கே. சுப்பையா அவர்கள் ஏற்கனவே சொன்னார்கள், நாகப்பட்டினம் எப்படி ஒங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று. நாகப்பட்டினத்தைப் பொறுத்தவரையிலே இன்டர்மீடியட் போர்ட்டாக இருக்கிறது. பல வருஷங்களாக அதைப் பெரிய துறைமுகமாக ஆக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டு வருகிறது, இந்தத் தடவைகூட அதற்காக என்று 1 இலட்சம் ரூபாய்கூட ஒதுக்கியதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, நாகப்பட்டினத்தைப் பற்றி பாராமுகமாகியிருக்கும் போக்டை மாற்றி, இந்த ஆண்டிலேயே நாங்கள் சில ஏற்பாடுகள் செய்கிறோம் என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். கீழ்க்கரைக்கும், இராமேஸ்வரத்திற்கும் 12,000, 13,000 ரூபாய் ஒதுக்குகின்ற ஏற்பாடு உ

1971 சூலை 2] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வேற்கத்தக்கது. அதேபோல நாகப்பட்டினத்தையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். செலும் 44,000 ரூபாய் மட்டும் ஒதுக்கினால் போதாது என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மைனர் இர்ரிக்கேஷன் சம்பந்தமாக நல்ல விளக்கமான விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரேயொரு விஷயத்தை மாத்திரம் குறிப்பிட நான் விரும்புகிறேன். நெல்லை மாவட்டத்திலே அம்பாசமுடந்தூரத்திற்குடில் கட்டா நதித் திட்டம், ராமநதித் திட்டம் இருக்கிறது, 4, 5 வருஷ காலமாக இருக்கிறது. பெரிய சீர்திருத்தம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படை என்ன? ஏற்கெனவே கட்டா நதித் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஆயக்கட்டு 7,000 ஏக்கர்கள் உண்டு அதற்கு எப்படியாவது தண்ணீர் பாப வேண்டுமென்ற உத்தரவாதம் என்பதாகத் தான் கட்டா நதித் திட்டத்திலே இருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் மேற்கொண்டு 10,000 ஏக்கர்களுக்குப் பாப வசதியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை திட்ட ஆண்டின் இறுதிக்குள்ளேயே முடிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ராமநதித் திட்டத்திலும், ஏற்கெனவே யிருக்கும் ஆயக்கட்டுகலிப்படி 1500 ஏக்கர்களுக்குப் பாப்கிறது. அதையும் உத்தரவாதம் கொடுத்து மேற்கொண்டு 500 ஏக்கர்களுக்குக் கிடைக்கும் திட்டம் அதுவும் இந்த ஆண்டிலேயே முர்த்தியாக வேண்டுமென்று உங்களுடைய மாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வைகை அணைக்கட்டுத் திட்டத்தைப் பதப்பிக்க சரியான ஏற்பாடுகள் செய்யப் பணமெல்லாம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். திருமங்கலம் தாலுக்காவிலுள்ள மக்கள் அந்தக் கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே ஷெட்ரூல்ட் கன்மாய்சன் இருக்கின்றன, அதன் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும். சிஸ்டம் வரக்கூடிய கன்மாய்சனில் சிஸ்டத்தை விரைவு படுத்த வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் கலெக்டரைக் கேட்டால் மேலேயிருந்து வந்தால் நாங்கள் சர்வே செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இதில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி எந்த அளவிற்கு அக்கப் பகுதி மக்களுக்குப் பயன்படும்படியோ, அந்த அளவிற்குச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல, தொழிலாளர்களோடு பொறுத்தவரையிலே ஓர்க் சார்ஜ்டாக இருப்பவர்களை ரெகலரைஸ் பண்ணிவிட்டார்கள் என்பது வரவேற்கத்தக்கது. நாங்களுட வரவேற்கிறோம். திருநாள் கோருவது பொதுப்பணித் துறையிலே இரண்டாயிரம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாட்டர் அன்ட் சூயேஸ் போர்டின் கீழே வருகிறார்கள். அவர்கள் மதுரையிலே சுறிப்பாகச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடத்தில் ரெகலரைஸ் செய்து மாகக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பது, இப்பொழுது பொதுப்பணித் துறையிலேயே தொடர்ந்து இருக்கிறதால், ரெகலரைஸ் அதிகரிப்போம், அணல் பொதுப்பணித் துறையிலிருந்து ஒதுக்கப் பட்டு தனி இலாக்கா வந்திருப்பதால் நாங்கள் ஓர்க் சார்ஜ்டாக

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1971 சூலை 2]

இருக்க வேண்டுமா என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்பதில் நியாயமிருக்கிறது. 10, 12 வருஷங்களாகப் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களையும் ரெகுலரைஸ் பண்ண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதமட்டுமல்ல, எனக்குக் கிடைத்த விவரங்களின்படி, கேங்க் மஸ்தூர்கள், கேஷுவல் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே கேஷுவல் தொழிலாளர்கள் நிவாரி சம்பளமாக வேலை செய்ய வேண்டும். இங்கே கூடப் பார்க்கிறோம். ஒவ்வொரு சட்டமன்றக் கூட்டத்திலும் பலர் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகிறார்கள் அவர்கள் கேஷுவலாக வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் தொடர்ந்து அவர்களை வைப்பதும், அவர்களுக்கு நிரந்தரத் தன்மையை ஏற்படுத்துவதற்கான ஒரு கருத்தோட்டம் நம் மத்தியில் இல்லாமலிருக்கிறது. அது வேண்டுமென்பதாக, நமது பெரும் தலைவர்களெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாகச் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல ஓர்க் சார்ஜ்ட் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டில், ஒரு குறிப்பிட்ட டேம் கன்ஸ்ட்ரக்ஷனில் வேலை செய்பவர்களை, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அங்கே வேலை முடிந்ததிறகு, அவர்களை ஒரு லிஸ்ட் எடுத்து, வேறு கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் ஆரம்பிக்கும்பொழுது அங்கு அவர்களைக் கொண்டு போத வேண்டும். இந்த இடைக்காலத்திலே அவர்களுக்கு ஏதாவதொரு நிரந்தரமான சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். டாக் லேபர் போர்டிலே லிஸ்டெட் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருந்தால் அந்தக் காலத்தில் அவர்களுக்குக் குறைந்த ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டு என்பதுபோல், ஒரு கன்ஸ்ட்ரக்ஷனிலே இருந்து விட்டு அடுத்த வேலைக்குப் போகும்வரை இடையிலே வேலையில்லாமலிருக்கும் காலத்தில், அவர்களுக்குத் தகுந்த ஊதியம் கொடுக்கப்படும் என்ற நிலையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆற்றுக் கால்வாயிலிருந்து கண்மாய்களுக்குத் தண்ணீர் வருவதில் தகராறு ஏற்பட்டுச் சில கிராமங்களில் வெட்டு, கொலை கூட நடக்கிறது. அப்படி சண்டை நடக்கிறது. உதாரணத் திறகு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுரை நகரத்திலே மாடக்குளம் கண்மாய் என்றிருக்கிறது. அதற்கு ஆற்றில்காலி விருந்து தண்ணீர் வரவேண்டும். அப்படியிருக்கும் நிலையில் கண்மாயிலிருந்து சாகுபடி செய்பவர்களில் ஒரு கிராமத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைத்து, வேறொரு கிராமத்திற்கு, அறவே தண்ணீர் கிடைக்காத நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதனால் ஒரு கிராமத்திலிருப்பவர்களுக்கும், மற்றொரு கிராமத்திலிருப்பவர்களுக்கும் சண்டை வருகிறது. இடையிலே எங்களைப் போன்றவர்கள் பொதுவாக நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. நாம் அவர்களுக்குத் தண்ணீர் தீர்வை போடலாம், மேற்கொண்டு பணம் வசூலிக்கலாம். அப்படி வசூல்

1971 ஜூலை 2] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

செய்து அரசே ஏற்றுக்கொண்டு, வேறு சில கண்மாய்களில் இருப்பதைப்போலச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, இந்தப் பாலங்கள் கட்டுவதைப்பற்றிச் சொல்ல நினைக்கிறேன். அம்மையார் அவர்களும் சொன்னார்கள். பொது வாகப் பாலங்களை ரிப்பேர் செய்வது என்பதில் மைம் நிர்ணயிக்க வேண்டும். சிறிய கல்வர்ட்ஸ்களாகயிருந்தால் 1 மாதத்திலே முடிக்க வேண்டுமென்றும், பெரிய கல்வர்ட்ஸ்களாகயிருந்தால் 3 மாதத்திலே கட்டி முடிக்க வேண்டுமென்றும் முடிவு செய்தால் தான் முடியும். அதைப்பற்றி பாராமுகமாகயிருந்தால் கண்டிப்பாக அது முடியாது. மதுரையிலே ஓவர் பிரிட்ஜ் போடப்படுகிறது. அது 10 வருஷங்களாக போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கேட்டு இப்பொழுதுதான் அந்த ஓவர் பிரிட்ஜ் வேலை ஆரம்பித்திருக்கிறது அதை இந்த வருஷத்திற்குள் முடிக்க வேண்டும். அதேபோல திருநெல்வேலியில் போட வேண்டிய ஓவர் பிரிட்ஜையும் இந்த ஆண்டிற்குள்ளேயே முடிக்க வேண்டும்.

நேஷனல் ஹைவேஸ், ஸ்டேட் ஹைவேஸ்களில் டைவர்ஷனைக் குறைக்க வேண்டும். வெயில் காலத்திலேதான் நன்றாக வேலை செய்ய முடியும் என்றால், அதிகப்படியான பணியாளர்களை வைத்து விரைவில் பாலங்களைக் கட்டி முடிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, சில சமயங்களில் நமக்குச் சேர்ந்த நிலத்தை ஒதுக்கும்பொழுது கடைசியாக என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் போகிறது. திருச்சி ஏரோடும் நிலம் இருக்கிறது, ஹவுசிங்கிற்காக என்று சொல்லி ஒதுக்கப்பட்டு, இப்பொழுது நமக்கு வேண்டாமென்று சொல்லக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அந்த இரண்டு ஏக்கரா நிலத்தையும் மத்திய சர்க்காரின் கீழ், பொதுப்பணித் துறையில் சிவில் பிரிவில் பணியாற்றப்பவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கப் பயன்படுத்தினால், அவர்களுக்கு உதவி செய்தவர்களாவோம், அவர்கள் நம்மைப் பாராட்டுவார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. தர்மலிங்கம் அவர்களிடமும் சொல்லிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அதுபோன்ற ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, ஆஸ்பத்திரிகளைப் பொறுத்தவரை ஒரு விஷயம். சென்னை ஆஸ்பத்திரியைப் பொறுத்தவரை இந்தியாவில் இருக்கும் பெரிய ஆஸ்பத்திரி. 2,000 படுக்கைகள் கொண்ட ஆஸ்பத்திரி வேறு எங்கும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அது இப்போது ரொம்ப சுத்தமாக இருக்கிறது. அதற்காக இரண்டு கட்டடங்களைக் கட்டி முடித்திருப்பதாகக் கூறினார்கள். எட்டு மாடி கொண்ட கார்டியாலஜி பிரிவும், மல்டி ஸ்டோரிடு பீல்டிங் ஒன்று நியூராலஜி பிரிவுக்கும் கட்டியிருக்கிறார்கள். வேறு எக்ஸ்டன்ஷன் இருந்தாலும் கட்டி முடிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1971 சூலை 2]

மதுரை நகரத்தைப் பொறுத்தவரை, சட்டமன்ற உறுப்பினர் திருப்பதி அவர்கள் சொன்னதுபோல் மருத்துவ மனை பெரிதாக வேண்டும். பெரிய கட்டடங்களை மருத்துவ மனைகளுக்காகக் கட்டுவதற்கு மருத்துவத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் அதிக அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அந்தந்த டிப்பார்ட்மெண்டுக்கு கட்டடம் கட்டுவதற்கு ஓரளவுக்கு அபிகாரம் இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக, மருத்துவத் துறை, கல்வி ஆகிய இரண்டு துறைகளிலும் அந்த அதிகாரம் ஓரளவுக்காவது இருக்க வேண்டும்.

போலீசார் பலர் இன்று தங்களுக்குச் சரியான வீடுகள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். மதுரையில் உள்ள ரிசர்வ் போலீஸ் லைன் கூட வசதியற்ற நிலைகளில் இருக்கிறது. துணைர் வசதி, போக்குவரத்து வசதி ஆகியவை ஒருங்கேயாற்றி இருக்கும் வகையில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சிறு விஷயங்கள் பற்றியெல்லாம் வெட்பப் பிடிவடிகளைக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஒரு கண்மரப் பண்ட போட இடைத்தகை இருக்கிறது என்பன போன்ற வெட்பப் பிரேரணைகளை எல்லாம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் கவனித்து தேவையான காரியங்களைச் செய்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) உறுப்பினர் திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டது குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருநெல்வேலியில் 1—7—1971-ம் நாள் காலை 10-15 மணி அளவில் கைது செய்யப்பட்ட தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை, கோவில்பட்டி தொகுதி உறுப்பினர் திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்கள் அன்று பிற்பகல் 2.10 மணிக்கு விடுதலை செய்யப்பட்டார் என்று திருநெல்வேலி டவுன் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரிடமிருந்து தகவல் வந்திருப்பதை இப்பேரவைக்கு அறிவிக்கிறேன்.

5. 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு —தொடர்ச்சி.

* மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: பேரவைத் தலைவரவர்களே, பொதுப்பணித்துறை சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையின்படி, சுமார் 41 உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொல்லியதுபோல் பொதுப் பணித்துறைக்கு மானியமாக மொத்தம் ரூ. 51,73,66,550 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது பொதுப் பணித் துறைக்காக என்றாலும் அது பொதுப் பணத்துறை என்கிறார்கள். இந்தப் பொதுப் பணத்துறை பாதுகாப்பாகச் செலவிடப்படும் என்பதையும் அரசாங்கத்தின் சார்பாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.